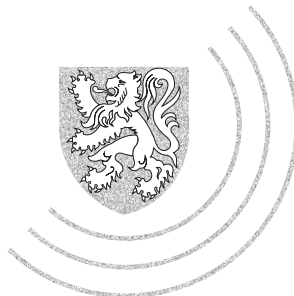

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

7 maart 2003

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans,
Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren –**

**houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen,
houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting
van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen”
en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek
van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Erik Matthijs**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Lucien Suykens, Bruno Tobback ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Gerald Kindermans, Boudewijn Laloo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Johan Weyts ;

de heren Marc Cordeel, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Gilbert Bossuyt, Guy Swennen ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Zie :

1462 (2002-2003)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
A. Inleiding door de heer André Denys, mede-indiener	8
A.1. Sociaal-economisch belang	8
A.2. Cultuurhistorisch belang	8
A.3. Negatieve evolutie van de afgelopen 15 jaar	8
A.4. Rondetafelconferentie in het Vlaams Parlement	9
A.5. Besluit	10
A.5.1. Op zoek naar een kamerbrede meerderheid	10
A.5.2. Dierenmishandeling ?	11
A.5.3. De subsidiëring door het Waalse Gewest van de renbaan te Ghlin vormt een bijkomende bedreiging voor de Vlaamse renbanen	11
B. Algemene bespreking	11
B.1. Tussenkoms van de heer Bruno Tobback	11
B.1.1. Economisch ondersteuningsbeleid	11
B.1.2. Wantoestanden in de paardensport ?	11
B.1.3. Gokverslaving	12
B.1.4. Conclusie	12
B.2. Tussenkoms van de heer Chris Vandenbroeke, mede-indiener	12
B.2.1. Felicitaties aan de heer André Denys	12
B.2.2. Het belang van de sector van de paardenwedrennen	12
B.2.3. Niet de eerste poging om wat te doen aan het verval van de sector	12
B.2.4. Waalse concurrentievervalsing ?	12
B.2.5. Paardenwelzijn bedreigd ?	12
B.3. Tussenkoms van de heer Gerald Kindermans, mede-indiener	12
B.3.1. Het voorstel van decreet is goed voorbereid	12
B.3.2. Paardensport behoort tot onze volksaard	12
B.3.3. Paardenrennen zijn in verziekte sfeer van verdachtmakingen terechtgekomen	13
B.3.4. Misplaatst moraalridderschap ?	13
B.3.5. Het belang van het terugverdieneffect	13
B.3.6. Conclusie	13
B.4. Tussenkoms van de heer Frans Ramon	13
B.4.1. De verdiensten van dit voorstel van decreet	13
B.4.2. De sector van de paardenrennen is in verval	13
B.4.3. De betuttelende overheid versus de terugtrekkende overheid	13
B.4.4. De budgettaire gevolgen	13
B.5. Tussenkoms van de heer Francis Vermeiren, mede-indiener	14
B.5.1. De bereidheid van alle fracties om te luisteren naar ieders argumenten	14
B.5.2. Getuigenis op de rondetafelconferentie	14
B.5.3. De renbanen zijn planmatig als recreatiezones ingekleurd	14
B.5.4. Subsidies aan de sector van de paardenrennen ?	14

B.5.5. Conclusies	14
B.6. Tussenkomst van de heer Eric Van Rompuy	14
B.6.1. De teloorgang van de sector van de paardenwedrennen	14
B.6.2. De overheid moet orde op zaken stellen	15
B.6.3. Hoe de sector ondersteunen ?	15
B.6.4. Het ecologisch sausje van de sp.a	15
B.6.5. Conclusies	15
B.7. Tussenkomst van de heer Ludo Sannen	15
B.7.1. De bescherming van het buitengebied tegen de groene stedelingen	15
B.7.2. Het voorstel van decreet verstaatst het gokken	15
B.7.3. Het belang van de tewerkstelling in de sector van de paardensport	15
B.7.4. De subsidies aan de renbaan van Ghlin	16
B.8. Repliek van de heer André Denys	16
B.8.1. Het algemeen belang van de paardenwedrennen	16
B.8.2. De rechtstreekse tewerkstelling in de sector van de paardenwedrennen	16
B.8.3. Gezondigd tegen liberale principes ?	16
B.8.4. Er dringt zich een beleidskeuze op : laat de overheid de sector verloren gaan of niet ?	16
B.8.5. Wakkert het voorstel van decreet de goklust en de gokverslaving aan ?	17
B.8.6. Kamerbrede instemming	17
C. Verderzetting van het debat op 6 februari 2003	17
C.1. Tussenkomst van de heer André Denys, mede-indiener	17
C.1.1. Inleiding	17
C.1.2. Het belang van het dierenwelzijn	18
C.1.3. Het voorstel van decreet bevat teveel overheidsbetutteling	18
C.1.4. Het geld van de belastingbetaler zal vloeien naar een sector met een bedenke- lijke reputatie	18
C.1.5. Het voorgestelde taxatiesysteem is gebaseerd op wat gangbaar is in de buur- landen	19
C.1.6. De gevolgen voor de Vlaamse Schatkist van de voorgestelde hervorming van het taxatiesysteem	19
C.2. Tussenkomst van de heer Jan van Duppen	20
C.2.1. Het voorstel van decreet is een zeer degelijk werkstuk	20
C.2.2. Niet alle geledingen uit de paardensector werden betrokken bij de Rondeta- felconferentie	20
C.2.3. Gokverslaving	20
C.2.4. Het verschil tussen de sectoren van de springpaarden en de renpaarden	20
C.3. Tussenkomst van de heer Frans Ramon	21
C.3.1. Moet de Vlaamse overheid zo een impact hebben op een sportfederatie ?	21
C.3.2. Moet de Vlaamse overheid het gokken stimuleren ?	21
C.3.3. Het fiscale luik van het voorstel van decreet	21

C.4. Tussenkoms van de heer Bruno Tobback	22
C.5. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau	22
C.5.1. Het goede legistieke werk	22
C.5.2. De gevaren van gokverslaving	22
C.5.3. Het paardenmilieu is niet op te delen	22
C.5.4. De budgettaire implicaties van het voorstel van decreet	22
C.6. Repliek van de heer André Denys	23
C.6.1. Het belang van toezicht op de federatie door de Vlaamse overheid	23
C.6.2. Waarom beperkt de voorstel van decreet zich tot de paardenwedrennen ?	23
C.6.3. De problematiek van de gokverslaving	23
C.6.4. Het injecteren van overheidsgeld in de sector van de paardenwedrennen	23
C.7. Tussenkoms van minister Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	23
C.7.1. Inleiding	23
C.7.2. De positie van de Vlaamse regering	23
C.7.3. Naar een objectivering van het dossier	24
C.7.4. De minister trekt met het dossier naar de Vlaamse regering	24
C.8. Repliek van de heer Bruno Tobback	24
C.9. Repliek van de heer André Denys op de tussenkoms van de heer Bruno Tobback ..	24
C.10. Tussenkoms van de heer Jos Bex	25
C.10.1. De koppeling van de herstructurering van de sector aan een fiscale prikkel ..	25
C.10.2. De voorgestelde regeling is een blijk van overregulering	25
C.10.3. Geen overhaasting	25
C.11. Repliek van de heer André Denys	25
C.12. Repliek van de heer Jan Van Duppen	25
C.12.1. Gokverslaving	25
C.12.2. De evolutie van fiscale opbrengsten uit de paardenwedrennen	25
C.12.3. Koppel de herstructurering los van de fiscale prikkel	25
C.12.4. Ethiek	26
C.13. Repliek van minister Dirk Van Mechelen	26
C.14. Tussenkoms van de heer Herman De Reuse	26
C.15. Tussenkoms van de heer Lucien Suykens	26
D. Bespreking op dinsdag 25 februari 2003	26
D.1. Tussenkoms van de heer André Denys	26
D.2. Tussenkoms van de heer Erik Matthijs	27
D.2.1. De nota van de kansspelcommissie	27
D.2.2. De problematiek van het dierenwelzijn	28
D.2.3. Conclusie	28
D.3. Repliek van de heer André Denys op de tussenkoms van de heer Erik Matthijs	28
D.3.1. De bevoegdheidsproblematiek	28

D.4. Tussenkost van de heer Bruno Tobback	29
D.4.1. Geen inhoudelijke tegenargumenten tegen het voorstel van decreet ?	29
D.4.2. Er wordt belastinggeld in deze sector gepompt	30
D.5. Repliek van de heer André Denys op de tussenkost van de heer Bruno Tobback ..	30
D.5.1. Dierenwelzijn	30
D.5.2. Het voorstel kost aan de Vlaamse belastingbetaler	30
D.6. Tussenkost van de heer Eric Van Rompuy	30
D.6.1. De bevoegdheidsproblematiek	30
D.6.2. Economische ondersteuning	30
D.6.3. Te etatiserend	31
D.6.4. Om paardenrennen te organiseren heb je renbanen nodig	31
D.6.5. Dierenwelzijn	31
D.7. Tussenkost van minister Dirk Van Mechelen	31
D.8. Repliek van de heer Bruno Tobback	31
D.8.1. Bevoegdheidsverdeling	31
D.8.2. Begrotingsimpact	31
D.9. Tussenkost van de heer Marc van den Abeelen	31
D.10. Repliek van de heer Eric Van Rompuy	32
D.11. Tussenkost van minister Dirk Van Mechelen	32
D.11.1. Een hervorming van de regelgeving inzake de belasting op spelen en wed- denschappen, voor wat de paardenwedrennen aangaat, is noodzakelijk	32
D.11.2. De budgettaire impact	32
D.11.3. De houding van de Vlaamse regering in dit dossier	33
D.12. Tussenkost van de heer Johan De Roo	33
D.13. Tussenkost van de heer Ludo Sannen	33
D.13.1. Dierenwelzijn	33
D.13.2. Gokverslaving	33
D.13.3. Geen etatisme	33
D.13.4. Het gokken en de bevoegdheid van Vlaanderen hierin	33
D.14. Tussenkost van de heer Jos Bex	34
D.14.1. Het is geen taak voor de Vlaamse overheid	34
D.14.2. De koppeling van een reorganisatie aan een fiscale prikkel	34
D.14.3. Een citaat uit de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Chris Vandebroek, André Denys, Jean-Marie Bogaert, Julien Demeulenaere, Stefaan Platteau en Paul Van Grembergen betreffende de weddenschap- pen op paardenrennen (<i>Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, nr. 1360/2</i>)	34
D.15. Repliek van de heer André Denys	34

E. Artikelsgewijze bespreking en eindstemming	35
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	46
Bijlage 1 : Handvest paardenrennen (goedgekeurd op de rondetafelconferentie Paardenrennen op 27 september 2002 in het Vlaams Parlement)	51
Bijlage 2 : Statistische informatie in verband met de vastgestelde rechten op paardenwedrennen overgemaakt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	57

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 21 januari, 6 en 25 februari 2003 het voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2002-03, nr. 1462/1).

A. INLEIDING DOOR DE HEER ANDRÉ DENYS, MEDE-INDIENER

A.1. Sociaal-economisch belang

De sector van de paardenwedrennen is sociaal-economisch belangrijk. Er zijn meer dan vijfduizend mensen direct werkzaam in die sector en indirect zo'n 8.000 mensen. Die werkgelegenheid doet zich voor in tal van domeinen gaande van fokkers, handelaars, productie en verkoop van voeders, verzorgers, trainers, jockeys, veeartsen, zadelmakers, hoefsmeden, gespecialiseerde pers, verzekeringen, tot administratie, weddenschappen, renbanen, enzovoort.

Naast het creëren van werkgelegenheid dragen de paardenwedrennen ook in aanzienlijke mate bij tot het stijven van de Schatkist : ongeveer de helft van de circa 21 miljoen euro die in de begroting is ingeschreven onder de noemer ‘spelen en weddenschappen’ is afkomstig van weddenschappen op paardenwedrennen.

A.2. Cultuurhistorisch belang

Paardenwedrennen hebben in Vlaanderen een belangrijke maatschappelijke en historische achtergrond. Een evenement als “Waregem Koerse” heeft een geschiedenis van meer dan 150 jaar (°1847). Traditiegetrouw komen op de dinsdag na de laatste zondag van augustus méér dan 25.000 toeschouwers naar de hippodroom in het West-Vlaamse Waregem. Ook de paardenwedrennen op de Wellingtonrenbaan in Oostende zijn sinds de regeerperiode van Koning Leopold II een unieke trekpleister voor de ‘koningin der badsteden’. Ook de paardenwedrennen in de renbanen in Sterre-

beek, Tongeren en Kuurne hebben een eigen specifieke historische achtergrond ; die wedrennen hebben bijgedragen tot het versterken van het maatschappelijke weefsel. Naast de springconcoursen voor paarden zijn de paardenwedrennen het middel bij uitstek om de traditie van de paardenfokkerij in stand te houden. De meest voorkomende rassen in Vlaanderen zijn de vluchters (het Engelse Volbloedpaard) en de dravers (de Belgische Draver) die elk bijzondere genetische eigenschappen bezitten. De fokkerij voor de paardenwedrennen in Vlaanderen is niet industrieel maar berust meestal op een grote band tussen de fokkers, de eigenaars, de jockeys en de supporters. Dat kan het best worden geïllustreerd door de traditionele overwinningfoto's waarop zij allemaal verenigd en vereeuwigd worden in de roes van de zege.

Het kan niet ontkend worden dat de populariteit van de paardenwedrennen niet alleen te maken heeft met de liefde voor het paard en de competitiefteer tussen paarden, maar ook met de spanning rond de weddenschappen. De aanwezige toeschouwer is veel meer geboeid in het verloop van de rennen als hij of zij ingezet heeft op een favoriet paard.

Lange tijd waren de paardenwedrennen een van de meest populaire sporten in België, naast het voetbal en het wielrennen. Maar door de doorgedreven mediatisering van de andere sporten, het wantrouwen in het regelmatige koersverloop van de paardenwedrennen en de concurrentie van andere spelen en weddenschappen hebben de wedrennen aan populariteit ingeboet. In andere landen zoals Frankrijk en Ierland daarentegen, hebben de paardenwedrennen zich kunnen handhaven als een van de meest populaire sporten. Dat is ook het geval in de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Australië, de Scandinavische landen en in Italië.

In België is alles aanwezig om van de paardenwedrennen opnieuw een succesverhaal te maken. Onze paarden, fokkers en jockeys behoren tot de besten ter wereld. Helaas zijn zij in toenemende mate aan het werk in het buitenland, omdat de sector in ons land een spectaculaire terugval kent.

A.3. Negatieve evolutie van de afgelopen 15 jaar

De afgelopen vijftien jaar stellen we een gestage achteruitgang vast. In die periode is de werkgelegenheid met 30% afgenomen. De inzetten op de Belgische paardenweddenschappen zijn teruggelopen tot een zesde van het oorspronkelijke bedrag : van 175 miljoen euro naar 25 miljoen euro (cijfers van 2001).

Verminderde inzetten leiden tot het verminderen van het prijzengeld voor de winnaars, wat opnieuw de aantrekkelijkheid van de koersen vermindert. Meer en meer paardeneigenaars zoeken daarom de buitenlandse renbanen op. Mede daardoor dreigt de sector van het paardenfokken bijna geheel te verdwijnen. De Belgische fokkerij is terechtgekomen in een negatieve spiraal. In 2001 werden er bij de drafpaaarden nog een zeshonderdtal geboorten geregistreerd, bij de galoppaaarden slechts een honderdtal. In één decennium is het aantal geboorten in de draf met 70% afgenomen, de kweek in de galop is zo goed als doodgebloed.

De terugval van de afgelopen vijftien jaar is weliswaar een Europees fenomeen. In ons land neemt de terugval echter grotere afmetingen aan dan in het buitenland en zijn er geen tekenen van een heropleving. In landen als Ierland en Frankrijk slaagde de overheid er wel in om, door een aantal gerichte maatregelen, de negatieve spiraal om te buigen. De oorzaken van de terugval zijn in vier punten samen te vatten : de financiële vicieuze cirkel, de vertrouwenscrisis, de mediatieke afwezigheid en een juridisch vacuüm.

De financiële vicieuze cirkel sluit zich rond de vaststelling dat minder weddenschappen leiden tot minder prijzengeld en minder prijzengeld leidt tot minder fokken. De vertrouwenscrisis vindt haar oorsprong in een gebrek aan transparantie, in twijfels over een eerlijk koersverloop, in twijfels over de correcte toepassing van de eigen regels en in het ontbreken van een gedurfd bestraffend optreden. De invloed van de media kan het best bewezen worden door het parallellisme tussen het stijgende succes en rol van de grote media in Frankrijk en de tegenovergestelde situatie in ons land.

Het juridische vacuüm is ontstaan omdat de federale overheid nagelaten heeft om haar voorziene herstructurering (koninklijk besluit van 17 maart 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, hierna het KB van 17 maart 1999 genoemd) echt uit te voeren, waardoor er onzekerheid ontstond over de geldigheid van de vergunningen tot het organiseren van paardenwedrennen en het aannemen van weddenschappen.

A.4. Rondetafelconferentie in het Vlaams Parlement

De dramatische achteruitgang van de paardenwedrennen trok de aandacht van de politieke overheid. Een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers in-

terpelleerden hierover in het Vlaams Parlement op 2 oktober 2001, (*Hand. VI. Parl. 2001-2002, C7-FIN1*).

Omdat de problemen complex zijn en een geïntegreerde aanpak dan ook wenselijk was, besloot de Vlaamse minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen onder zijn auspiciën en onder het voorzitterschap van Vlaams volksvertegenwoordiger André Denys een rondetafelconferentie te organiseren. Die rondetafelconferentie bracht een veertigtal representatieve betrokkenen uit alle gedingen van de paardenwedrennen in Vlaanderen samen in zes bijeenkomsten (20 februari 2002, 8 maart 2002, 22 maart 2002, 26 april 2002, 24 mei 2002, 14 juni 2002).

De conclusies van de besprekingen werden samengevat in een “Handvest paardenrennen” (zie bijlage 1). Dat handvest omvat 30 voorstellen die bijna unaniem werden goedgekeurd op 14 juni 2002 door de deelnemers van de rondetafelconferentie. Een zevende bijeenkomst vond plaats op 27 september 2002, waarbij nog een aantal wijzigingen aan het handvest werden besproken betreffende financiën, eenduidigheid en transparantie, die met unanimiteit werden goedgekeurd. Opvallend is dat deze voorstellen zijn voorbereid met en gedragen worden door de sector.

Met dit voorstel van decreet beogen de indieners het handvest om te zetten in een wettelijk kader. Het juridische vacuüm (het KB van 17 maart 1999 werd onlangs vernietigd) wordt weggewerkt door de sector te regionaliseren en de Vlaamse overheid de bevoegdheid te geven om de vergunningen uit te reiken voor het organiseren van de paardenwedrennen en de weddenschappen.

Paardenwedrennen zijn een regionale bevoegdheid omdat zowel de aspecten landbouw (fokkerij), sport (gemeenschapsmaterie sinds 1980), en spelen en weddenschappen (gewestelijke belasting zowel inzake aanslagvoet, heffingsgrondslag en vrijstelling) voor het Vlaamse grondgebied ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Alleen de dopingcontroles op de dieren blijven een federale materie. De federale ministers van Landbouw, Financiën en Justitie delen de interpretatie van de indieners van dit voorstel van decreet wat de bevoegdheidsverdeling betreft.

Het vertrouwen in de sector willen de indieners opnieuw herstellen door de oprichting van de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen (“VFP”) die gemachtigd wordt voor de uitreiking van de vergunningen aan de renverenigingen, wed-

kantoren, bookmakers en de totalisator. De Vlaamse Federatie moet de toekenning van de vergunningen verbinden aan voorwaarden op het gebied van transparantie, een goede financiële structuur, maatregelen voor een regelmatig koersverloop en voor het vermijden van belangenvermenging, en algemene promotie.

Om gokverslaving te vermijden en opsporingen van overtredingen mogelijk te maken, wordt de mogelijkheid uitgewerkt voor een vrijwillige samenwerking met de “kansspelcommissie” die sorteert onder het federale ministerie van Justitie. De heer André Denys stipt aan dat de kansspelcommissie niet bevoegd is voor de paardenwedrennen. Toch wordt deze commissie betrokken bij deze hervorming via een samenwerkingsprotocol. Op alle vergaderingen van de rondetafelconferentie was trouwens een afvaardiging van de kansspelcommissie aanwezig.

De Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen wil bovendien op de meest transparante wijze samenwerken met de Vlaamse overheid. Dat wordt gerealiseerd door het afsluiten van een beheerscontract en het aanstellen van een regeringscommissaris.

De renverenigingen die optreden als organisator van de paardenwedrennen moeten een VZW-structuur aannemen en een boekhouding hanteren die volledig transparant is. Op basis van een business-plan moeten zij, om avonturen te vermijden, gezonde financiële toekomstperspectieven kunnen aantonen. Om belangenvermenging te vermijden, is er een scheiding tussen de bestuurders van de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen enerzijds en de bestuurders van de renverenigingen anderzijds. Dit is totaal nieuw en zorgt er voor dat het beleid inzake de paardenwedrennen als voorlopig kan worden aangemerkt.

De koerscommissarissen die op het terrein verantwoordelijk zijn voor de controle op het regelmatige koersverloop worden via een intern vernieuwd reglement volledig onafhankelijk.

De weddenschappen bij de bookmakers kunnen, naar Engels model, alleen via een geïnformatiseerd en gecontroleerd systeem.

Al deze maatregelen beogen een herstel van het vertrouwen in de Vlaamse paardenwedrennen. De voorgestelde herstructurering is sterk beïnvloed door het Franse model waar men er is in geslaagd de sector te hervormen en waar families opnieuw de weg hebben gevonden naar de paardenrennen in Longchamps en Vincennes.

De financiële vicieuze cirkel willen de indieners doorbreken door het wedden op de paardenwedrennen aantrekkelijker te maken via een nieuw takssysteem dat niet alleen transparanter is en een uniformiteit tot stand brengt tussen de drie actoren van de weddenschappen op de paardenwedrennen (totalisator, bookmaker, wedkantoren), maar tezelfdertijd ook de ruimte creëert voor een terugvloeï naar de sector met het oog op hogere prijzen, gelden en mediaondersteuning.

Er wordt voor de weddenschappen op de rennen in het binnenland, door middel van een aanbesteding, een concessie voor zeven jaar aan een totalisator toegewezen. In de voorwaarden van de aanbesteding wordt voorzien in een grote terugvloeï naar de renverenigingen en een procentuele bijdrage voor de werking van de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen.

Een parallelle bijdrage en terugvloeï wordt gevraagd van de bookmakers en de wedkantoren.

De inkomsten van de wedkantoren met betrekking tot weddenschappen op paardenwedrennen zijn uitsluitend afkomstig van buitenlandse rennen. De bijdrage van de wedkantoren voor de sector is nieuw en wordt mogelijk gemaakt door het nieuwe takssysteem dat niet langer de totale omzet belast, maar de brutomarge (omzet min wat wordt uitbetaald aan de winnaars). Dat takssysteem is ook van toepassing in landen zoals Frankrijk en Groot-Brittannië, waar de paardenwedrennen succesvol zijn. Met dat nieuwe takssysteem levert de Vlaamse overheid een grote inspanning voor de heropleving van de paardenwedrennen in Vlaanderen. Succesrijke buitenlandse voorbeelden tonen echter aan dat bij een opwaartse trend de inspanning van de overheid, als gevolg van minder taksinkomsten, vrij vlug geneutraliseerd kan worden door een hogere omzet.

Om de herstructurering te realiseren, is er een duidelijk decretaal kader nodig. Het voorstel van decreet schept dit kader en is bijgevolg noodzakelijk om de paardenwedrennen in Vlaanderen een nieuwe kans te geven.

A.5. Besluit

A.5.1. Op zoek naar een kamerbrede meerderheid

De heer André Denys hoopt op een eenparige goedkeuring van dit voorstel van decreet. Het is 5 na 12 voor de sector en dit voorstel van decreet, dat een zeer ingrijpende hervorming van de sector voorstelt, is de laatste hoop voor een heropleving

van de sector. De goedkeuring van dit voorstel van decreet is geen ideologische keuze. Het is ook geen voorstel tot subsidiëring van de sector. Wel voorziet het voorstel van decreet een wijziging van de belastingen op de weddenschappen waardoor er in het begin voor de Vlaamse overheid minder ontvangsten zullen zijn. Op termijn zal deze hervorming echter door het Laffer-effect voor de Vlaamse overheid budgetair neutraal zijn.

A.5.2. *Dierenmishandeling ?*

Hij betreurt de stellingname van leden van sp-a-fractie, die dit voorstel van decreet afdoen als het stimuleren van dierenmishandeling (martelen van paarden door het gebruik van een zweepje door de jockeys) door de Vlaamse overheid. Hij vindt dit schokkende verklaringen, die er vooral op wijzen dat men onvoldoende vertrouwd is met de sector. De spreker meent dat de sp-a-fractie blijkbaar geen weet heeft van de wijze waarop deze paarden worden gekoesterd om tot zulke sportieve prestaties te komen. Via deze invalshoek zou men even goed alle topsport kunnen verbieden. Dierenmishandeling kan ook voor de indieners niet door de beugel, vandaar dat het decreet een samenwerking voorziet met het dierenwelzijn.

De heer *Bruno Tobbyack* stelt dat een mens vrij voor topsport kan kiezen, een dier niet.

A.5.3. *De subsidiëring door het Waalse Gewest van de renbaan te Ghlin vormt een bijkomende bedreiging voor de Vlaamse renbanen*

De heer *André Denys* herinnert tenslotte aan de subsidiëring door het Waalse Gewest van de renbaan te Ghlin. Het Waalse Gewest voorziet een subsidiëring van 30 miljoen BEF (ongeveer 0,75 miljoen euro) per jaar gedurende 7 jaar voor de uitbouw van de renbaan te Ghlin bij Mons.

Volgens de spreker leeft bij vele Vlaamse organisatoren van paardenrennen de vrees dat door deze subsidies de Vlaamse renbanen dood worden gecconcurrereerd. Dé vraag die voorligt is of de Vlaamse overheid bereid is via een grondige herstructurering deze sector te redden of niet.

B. ALGEMENE BESPREKING

B.1. Tussenkoms van de heer Bruno Tobbyack

B.1.1. *Economisch ondersteuningsbeleid*

De heer Bruno Tobbyack meent dat het voorstel van decreet in de eerste plaats een economische ondersteuning van een economische activiteit inhoudt. De spreker stelt niet meteen een tegenstander te zijn van overheidssteun.

De spreker herinnert eraan dat het economisch ondersteuningsbeleid momenteel het voorwerp uitmaakt van debat in het Vlaams Parlement via de behandeling van het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (*Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 1209/1*). Dit ontwerp legt normen en criteria vast voor de ondersteuning met overheidsgeld van economische activiteiten. De spreker verwijst onder meer naar de doelstellingen inzake duurzaamheid, werkgelegenheid en de aanvaarding van de te ondersteunen sector dat men onderworpen is aan het callsysteem.

De spreker meent dat het voorliggend voorstel van decreet afwijkt van het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid.

Daarom dringen zich de volgende vragen op :

- wat is de begrotingsimpact van dit voorstel van decreet ?
- voldoet dit voorstel van decreet aan de voorwaarden en normen (inzonderheid inzake maximalisering van de tewerkstelling, vervat in het ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid ?
- kan het geld niet beter in andere sectoren worden ingezet om daar de tewerkstelling te beschermen of te doen groeien ?

B.1.2. *Wantoestanden in de paardensport ?*

Naast de hoger vermelde vragen, stipt de spreker ook de problematiek aan van de vermeende wantoestanden in de paardensport. Wat is er aan van het dopinggebruik in de paardensport, het gebrek

aan dierenwelzijn in de paardensport en van omkering bij de wedstrijden ?

B.1.3. Gokverslaving

Daarnaast is de problematiek van de gokverslaving. Er zijn genoeg verhalen bekend van familiale drama's die werden veroorzaakt door gokverslaving.

B.1.4. Conclusie

Op al deze vragen wenst de sp·a-fractie duidelijke antwoorden vooraleer zij haar positie bepaalt inzake dit voorstel van decreet.

B.2. Tussenkost van de heer Chris Vandebroeke, mede-indiener

B.2.1. Felicitaties aan de heer André Denys

De heer *Chris Vandebroeke* wenst de heer André Denys te feliciteren voor zijn inzet in dit dossier. De heer André Denys is uitgegroeid tot een kenner terzake.

B.2.2. Het belang van de sector van de paardenwedrennen

De heer *Chris Vandebroeke* herinnert eraan dat hij een streek vertegenwoordigt (Waregem-Kuurne) die de paardenrennen na aan het hart draagt. Hij heeft dan ook meer dan sommige collega's zicht op de realiteit van het paardengebeuren. De paardenrennen zijn een volkssport. Iedereen, van hoog tot laag, gaat naar de paardenrennen kijken. De paardenrennen zijn een economisch én een sportief dossier. De spreker herinnert er ook aan dat veelal laaggeschoolden een job hebben gevonden in deze sector.

B.2.3. Niet de eerste poging om wat te doen aan het verval van de sector

Op het einde van de vorige legislatuur werd een voorstel van resolutie van de heren Chris Vandebroeke, André Denys, Jean-Marie Bogaert, Julien Demeulenaere, Stefaan Platteau en Paul Van Grembergen betreffende de weddenschappen op paardenrennen ingediend (*Parl. St. VI. Parl. 1998-99, nr. 1360/1*) met het verzoek aan de Vlaamse regering om de belangen van deze sector beter te behartigen. Van de toenmalige meerderheid kwam het antwoord dat de indieners maar een voorstel

van decreet terzake moesten indienen. De spreker erkent dat hij dit niet aankon maar de heer André Denys heeft dit wel klaargespeeld.

B.2.4. Waalse concurrentievervalsing ?

De sector van de paardenrennen krijgt het in Vlaanderen steeds moeilijker terwijl in de ons omringende landen de crisis door de doorgevoerde hervormingen grotendeels bedongen lijkt. Bovendien worden de Vlaamse renbanen bedreigd door concurrentievervalsing door de enorme subsidiëring aan de Waalse renbaan te Ghlin.

B.2.5. Paardenwelzijn bedreigd ?

Tot slot betreurt de spreker ten zeerste de uitlatingen in dit verband van Vlaams volksvertegenwoordiger Jan Van Duppen in *De Standaard* van 21 januari 2003. Momenteel worden de paarden gekoesterd. De verhalen over paarden mishandeling stammen uit het Ancien Régime.

De spreker roept de leden van Agalev en sp·a op om zich nog eens te bezinnen.

B.3. Tussenkost van de heer Gerald Kindermans, mede-indiener

B.3.1. Het voorstel van decreet is goed voorbereid

De spreker verwijst naar de voorbereidende werkzaamheden van dit voorstel van decreet om te benadrukken hoe goed dit voorstel wel werd voorbereid. Dit is eerder zeldzaam voor een voorstel van decreet.

Het voorstel van decreet heeft de verdienste een geheel nieuw kader te scheppen, een totaaloplossing te bieden, en niet te vervallen in casuïstiek. Het voorstel bouwt ook een zeer ernstige controle van de overheid in op de wedrennen.

B.3.2. Paardensport behoort tot onze volksaard

De paardensport heeft historische wortels die verteruggaan in de tijd en men mag wel stellen dat de paardensport behoort tot de Vlaamse volksaard. Bovendien is de sport verspreid over alle Vlaamse provincies. De paardenrennen worden zowel in West-Vlaanderen, Vlaams-Brabant als Limburg gehouden.

Vele eigenaars en jockeys zijn uitgeweken naar Frankrijk. Als men deze evolutie wil laten verdergaan moet men het ook durven zeggen.

B.3.3. Paardenrennen zijn in verziekte sfeer van verdachtmakingen terechtgekomen

De paardenrennen zijn in een verziekte sfeer van verdachtmakingen terechtgekomen. Enerzijds is dit het gevolg van vermeend gesjoemel bij de wedstrijden anderzijds wordt het wedden op de paardenrennen verbonden met gokverslaving.

De overheid neemt hierin een hypocriete houding aan. Via de Lotto wordt de bevolking via alom aanwezige publiciteit aangezet tot gokken. Dit brengt de overheid bijzonder veel geld in het laatje. De andere (niet door de overheid georganiseerde) mogelijkheden om te gokken laat men in een sfeertje van gesjoemel baden.

B.3.4. Misplaatst moraalridderschap ?

De weerstand tegen dit voorstel van decreet wordt gevoed door een misplaatst moraalridderschap. Een tendens die ook waar te nemen is ten aanzien van vele andere sporten in het buitengebied zoals vissen en jagen. Dit getuigt van elitair misprijzen van milieujongens die alles heel zwart-wit zien.

B.3.5. Het belang van het terugverdieneffect

De spreker wijst ook op het economisch belang van de sector, de tewerkstelling in het bijzonder en de mogelijkheden die de terugverdieneffecten inhouden.

B.3.6. Conclusie

De indieners zijn van mening dat hun voorstel van decreet niet te nemen of te laten is. Zij staan open voor een zinvolle discussie en amendementen.

B.4. Tussenkoms van de heer Frans Ramon

B.4.1. De verdiensten van dit voorstel van decreet

Het is de verdienste van de heer André Denys om van dit sportief én economisch dossier een sterk uitgewerkt voorstel van decreet in te dienen.

B.4.2. De sector van de paardenrennen is in verval

De sector van de paardenrennen is in verval. Een van de oorzaken van het verval van de sector is het imago dat de sector meesleept. Door sommige vorige sprekers werd reeds het probleem van het

niet-reglementaire koersverloop aangehaald. De sector wordt geassocieerd met gokken en gokverslaving en doping.

Uit de voorbereidende werkzaamheden die voortvloeien uit de rondetafelconferentie valt ook af te leiden dat de sector bereid is om de nodige hervormingen terzake door te voeren.

De spreker meent ook dat de wijze waarop de paardenrennen worden georganiseerd bijdraagt tot het verval van de sector. Waregem Koerse lijdt veel minder onder de terugval omdat volgens de spreker deze wedstrijden omkaderd zijn door vele randactiviteiten. Dienen in de rand van de paardenrennen geen andere activiteiten te worden georganiseerd ? Zijn de mensen anno 2003 nog bereid naar zulke wedstrijden te gaan kijken zonder omkaderende activiteiten ?

B.4.3. De betuttelende overheid versus de terugtrekkende overheid

De heer Frans Ramon heeft het meest moeite met het idee dat de indieners een zeer grote rol weggelegd zien voor de Vlaamse overheid om deze sector te revitaliseren. De spreker vindt de voorstellen waarbij de Vlaamse regering de vergunningen uitreikt, een beheerscontract afsluit en een regeringscommissaris aanduidt veel te verregaand. Waar zijn de pleidooien gebleven voor het respect van de vrije markt en de rol van de overheid die zich uitsluitend moet focussen om de omgevingsfactoren om het vrije initiatief te laten floreren ?

De heer Frans Ramon is dan ook voorstander van een benaderingswijze waarbij de sector zelf alternatieven zoekt, hierin gesteund door een flankerend overheidsbeleid. De spreker noemt zich geen voorstander van een overheidsbeleid dat in de plaatst treedt van de sector zelf. De spreker vraagt zich ook af waarop het federale initiatief, waarnaar door de André Denys in zijn inleiding werd verwezen, precies is misgelopen ? Probeert men het daarom op een ander beleidsniveau opnieuw ?

Verder vraagt de spreker zich af of het de rol is van de overheid om het gokken en het gokverslaving te stimuleren ? Is het de rol van de overheid om in elke sportsector die aan belang inboet, in te grijpen. Komt er bijvoorbeeld ook een voorstel van decreet om de wielersport op de baan te steunen ?

B.4.4. De budgettaire gevolgen

De heer Frans Ramon betwijfelt of de terugverdieneffecten er inderdaad zullen komen. Op wat

zijn de stellingen gebaseerd, dat deze sector opnieuw meer bezoekers en meer weddenschappen zal noteren ? Wat zijn de precieze financiële gevolgen voor de Vlaamse overheid van de voorgestelde vermindering van de tarieven voor spelen en weddenschappen ? Daarover zijn geen cijfers verstrekt.

B.5. Tussenkoms van de heer Francis Vermeiren, mede-indiener

B.5.1. De bereidheid van alle fracties om te luisteren naar ieders argumenten

De spreker noteert de bereidheid van Agalev en sp.a om te luisteren naar de argumenten van de indieners van het voorstel van decreet. Namens de indieners stelt hij ook te willen luisteren naar de kritiek geformuleerd door Agalev en sp.a. Een aantal kritische argumenten van deze fracties snijden overigens hout. Dit moet erkend worden.

B.5.2. Getuigenis op de rondetafelconferentie

De heer Francis Vermeiren heeft als burgemeester van Zaventem, dat de renbaan van Sterrebeek herbergt, kritiek geuit op de sector van de paardwedrennen. De huidige toestand is onhoudbaar en het is eerder twintig over zestien uur dan vijf over twaalf. Sjoemelaars verknoeiden in hoge mate de sector.

Persoonlijk heeft de spreker een grondige hekel aan gokken.

Iets anders is de vraag of de renbanen niet kunnen uitgroeien tot oorden waar families paardensport zouden kunnen smaken. Het is altijd de droom van de heer Francis Vermeiren geweest om de prachtige renbaan van Sterrebeek te laten herleven als een familiale ontmoetingsplaats van paardensportliefhebbers. Deze paardenliefhebbers en kleine gokkers zouden ook de tewerkstelling van honderden veelal laaggeschoolde personen kunnen redden.

Minister Renaat Landuyt kan volgens de heer Francis Vermeiren in dit dossier niet afwezig blijven. Het laten herleven van de renbanen moet inpasbaar zijn in een toeristisch beleid dat beoogt om mensen dicht bij huis een aangename dag in een groene omgeving te laten doorbrengen.

B.5.3. De renbanen zijn planmatig als recreatiezones ingekleurd

De heer Francis Vermeiren merkt op dat de renbanen qua ruimtelijke ordening in de recreatiezones

zijn ondergebracht en dat projectontwikkelaars beperige blikken werpen op deze nog open en groene ruimtes.

Indien de paardensport geen impulsen zou krijgen om haar huidige crisis te boven te komen, dan is het duidelijk dat deze sites bedreigd worden.

B.5.4. Subsidies aan de sector van de paardenrennen ?

Sommige collega's tonen zich bezorgd over eventuele tegemoetkomingen die de Vlaamse overheid aan deze sector zou moeten verlenen. Volgens de heer Francis Vermeiren is deze inschatting verkeerd. Het is de terugval van deze sector die de overheid geld kost.

B.5.5. Conclusies

1. Scheid het kaf van het koren en pak de mistoestanden aan.
2. De sector moet worden begeleid en gecontroleerd.
3. Het voorstel biedt duidelijke pluspunten :
 1. het verhoogt de sportieve geloofwaardigheid van de sector ;
 2. het levert economische return op voor de overheid ;
 3. het behoud van de renbanen is een ecologisch pluspunt.

B.6. Tussenkoms van de heer Eric Van Rompuy

B.6.1. De teloorgang van de sector van de paardwedrennen

De spreker sluit zich aan bij de sprekers Kindermans en Vermeiren. Uit persoonlijke ervaring weet hij welke desolate aanblik de renbaan van Sterrebeek momenteel biedt. Mensen die er nog actief zijn vragen hem regelmatig of het beleid hier niks kan aan doen.

De toekomst van deze mooie volkssport oogt inderdaad zeer somber als er niet wordt ingegrepen. Jammer genoeg heeft de sector dit vooral aan zichzelf te danken. Als schepen van Financiën van de gemeente Zaventem ervoer de spreker hoe intransparant de werking van de renbaan van Sterrebeek wel was. De renbaan is aan het gebrek aan transparantie ten onder gegaan.

B.6.2. De overheid moet orde op zaken stellen

De overheid moet orde op zaken stellen, zoniet komt er geen nieuwe opstart van de sector. De transparantie van de sector moet worden hersteld en bij alle actoren moeten de neuzen in dezelfde richting wijzen. Alleen de overheid kan dat opleggen. Dat wil niet zeggen dat weer een nieuwe instelling moet worden opgericht.

De heer Eric Van Rompuy merkt ook op dat de verschillende renbanen moeten overleven om een kritische massa te bereiken.

B.6.3. Hoe de sector ondersteunen ?

De heer Bruno Tobbacq heeft geargumenteed dat de indieners eigenlijk het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid zouden moeten toepassen en dus de criteria die daar in vervat zijn. De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat het voorstel van decreet niet beoogt om expansiesteun toe te kennen maar wel een fiscale vermindering. Geen activiteiten in de sector van de paardenrennen betekent ook geen omzet aan weddenschappen en dus ook inkomsten voor de Vlaamse overheid via de belastingen op spelen en weddenschappen. Er is hier duidelijk sprake van een terugverdieneffect.

De heer *Bruno Tobbacq* antwoordt dat de beleidsvraag is, of Vlaams belastinggeld dient aangewend te worden om de sector van de paardenrennen te redden. De spreker herinnert ook aan de stellingname van voormalig minister van Financiën, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, die zich op het einde van de vorige legislatuur tegen vergelijkbare voorstellen van de heren Denys en Vandebroeke kantte omdat ze van oordeel was dat deze voorstellen de gokverslaving in de hand werkten.

B.6.4. Het ecologisch sausje van de sp.a

De heer *Eric Van Rompuy* ergert zich aan de profileringsdrang van de Vlaamse socialisten in dit dossier, die het enkel hebben over vermeende dieren mishandeling. De spreker raadt de commissieleden van sp.a aan om de sector eens te bezoeken en kennis te maken met de wijze waarop de paarden worden verzorgd en gekoesterd.

B.6.5. Conclusies

De CD&V-fractie ondersteunt dit voorstel van decreet waardoor het voorstel sowieso een meerderheid haalt in deze Commissie.

B.7. Tussenkomen van de heer Ludo Sannen

B.7.1. De bescherming van het buitengebied tegen de groene stedelingen

De heer Ludo Sannen herkent in de tussenkomen van de heer Gerald Kindermans het discours van prins Charles, eerste troonopvolger op de Britse kroon, die de sporten van het buitengebied meent te moeten verdedigen tegen het onbegrip van een groene stedelijke beweging. Agalev heeft integendeel tot wat sommigen aanvoeren geen probleem met volkssporten in het buitengebied.

De spreker is ook verbaasd over de pleidooien van Francis Vermeiren om de paardenwedrennen door de Vlaamse overheid te laten stimuleren, met het argument dat het behoud van de paardenrenbanen het behoud van deze open ruimte waarborgt. Als burgemeester van Zaventem kan hij beroep doen op de regelgeving inzake ruimtelijke ordening om de open ruimte van de renbaan van Sterrebeek te vrijwaren. Daartoe is het behoud van de renbaan als dusdanig niet nodig.

B.7.2. Het voorstel van decreet verstaatst het gokken

De heer Ludo Sannen verbaast zich dat een Vlaamse liberaal als de heer André Denys een voorstel indient dat de verstaatsing van de paardenwedrennen en het gokken op deze rennen inhoudt. Terwijl de federale regering aan een ontwerp van wet werkt, dat de Nationale Loterij wenst te privatiseren.

Zoals de heer Frans Ramon reeds heeft toegelicht, is Agalev voorstander van een flankerend en ondersteunend beleid in de sportsector. De heer Ludo Sannen vindt het voorstel van decreet betuttelend voor de sector (door de oprichting van een federatie waarin de Vlaamse overheid rechtstreeks deelneemt). Blijkbaar hebben de indieners weinig vertrouwen in de sector om aan zelfregulering te doen.

B.7.3. Het belang van de tewerkstelling in de sector van de paardensport

De heer Ludo Sannen erkent het belang van de werkgelegenheid in de paardensport. Alleen maakt het deel van de paardensport, dat rechtstreeks samenhangt met de paardenwedrennen, slechts een deel uit van de tewerkstelling in de paardensport. De cijfers inzake de impact van de tewerkstelling in de sector van de paardenrennen, die de indieners van het voorstel van decreet naar voor hebben gebracht, moeten dus worden gerelativeerd.

B.7.4. De subsidies aan de renbaan van Ghlin

De heer Ludo Sannen heeft ook moeite met het argument dat de Vlaamse paardenrenbanen moeten ondersteund worden omdat de Waalse overheid renbaan in Ghlin (officieel hippodrome de Wallonie Mons-Ghlin) subsidieert en dus aan concurrentievervalsing doet. Dit is geen liberale maatregel.

De heer *Eric Van Rompuy* antwoordt dat de voorliggende maatregel een fiscale stimulus bevat en geen subsidies voorziet. De overheid verliest aan de voorgestelde maatregelen geen middelen.

De heer *Ludo Sannen* blijft de voorgestelde regeling als overheidssteun bestempelen maar geeft toe dat fiscale stimuli beter zijn dan rechtstreekse subsidiëring.

De heer *Chris Vandenbroeke* stelt dat de indieners alleen wijzen op de subsidiëring van Ghlin terwijl de Vlaamse renbanen al zo sterk door een crisis zijn getroffen. Het voorstel van decreet heeft de verdienste om een kader te scheppen om de sector te reorganiseren en de fiscale zuurstof te voorzien om de sector opnieuw te laten heropleven.

De heer *Gerald Kindermans* stelt dat de kritiek van de leden van Agalev-fractie getuigt van groen fundamentalisme.

De heer *Ludo Sannen* stelt dat hij geen enkel ecologisch argument in de discussie heeft ingebracht en enkel reageerde op uitspraken van voorgaande commissieleden.

De heer *Gerald Kindermans* stelt dat de ecologisten de traditionele volksporten (jacht, visserij, wandelaars, ...) als folklore afdoen. Zij hebben te weinig voeling met de mensen in het buitengebied die niet begrijpen waarom steeds meer open ruimte als natuurgebied wordt afgesloten voor alle gebruik. De ontspanningsmogelijkheden in het buitengebied zijn ook geen elitair gebeuren zoals regelmatig wordt aangegeven.

B.8. Repliek van de heer André Denys

B.8.1. Het algemeen belang van de paardenwedrennen

De spreker herhaalt dat hij met dit voorstel van decreet een herstructurering van de sector van de paardenwedrennen op het oog had en niet een ideologisch debat.

De lof aan zijn adres inzake de voorbereidende werkzaamheden vindt de spreker overdreven. De spreker heeft veel hulp gehad van alle leden die deelnamen aan de rondetafelconferentie en die het algemeen belang van de paardensport vooropstelden. De rol van de spreker was beperkt tot verzoener en begeleider.

B.8.2. De rechtstreekse tewerkstelling in de sector van de paardenwedrennen

Volgens de heer *André Denys* belooft de rechtstreekse tewerkstelling in de sector van de paardenwedrennen 5.000 personen. Zoals eerder gesteld gaat het vooral om lager geschoolden.

B.8.3. Gezondigd tegen liberale principes ?

De heer *André Denys* stelt dat de oprichting van de Vlaamse federatie van Paardenwedrennen vastgeankerd is in de sector zelf. De Federatie moet samenwerken met de Vlaamse overheid. Het blijft toch vooral een zaak van voluntarisme in de sector zelf. Het feit dat de sector bereid werd gevonden om volledig transparant te gaan werken, is een zeer moderne vorm van sportbeleid die navolging verdient. Het is echter geen betutteling van de sector. Er is enkel een tussenkomst op de kritische punten van de sector, zoals de organisatie van spelen en weddenschappen en een waarborging van het correcte koersverloop. De sector heeft zelf aangeboden om via een beheerscontract te gaan werken.

Het feit dat de Vlaamse overheid deze sector wil saneren en licenties zal toekennen betekent toch niet dat dit voorstel van decreet een vorm van staatsdirigisme is.

B.8.4. Er dringt zich een beleidskeuze op : laat de overheid de sector verloren gaan of niet ?

De Vlaamse overheid staat voor de keuze : ofwel sluit men de ogen voor het verval van de sector maar dat betekent ook dat de inkomsten uit paardenwedrennen zullen verdwijnen, ofwel wordt de sector geherstructureerd en geheroriënteerd en gedooft men niet langer maar controleert men. Nu brengen de opbrengsten uit spelen en weddenschappen uit paardenwedrennen voor het Vlaamse Gewest 8 miljoen euro op. Niet ingrijpen betekent dat op termijn deze middelen voor de Vlaamse schatkist definitief verloren gaan. De kleine hervorming inzake spelen en weddenschappen die dit voorstel van decreet voorstelt, betekent een verlies voor de Vlaamse Schatkist gedurende de eerste twee begrotingsjaren. Als de hervorming lukt,

groeien de belastingmiddelen na een paar jaar opnieuw.

De spreker herhaalt dat door het voorstel van decreet :

- geen subsidies van de Vlaamse overheid naar de sector vloeien ;
- de sector geresponsabiliseerd wordt en de sector daarmee instemt ;
- de Vlaamse overheid in deze sector een flankerend beleid wil voeren.

Dat is geen staatsdirigisme.

De heer André Denys voorspelt overigens dat de Waalse gewestregering een gelijkaardige fiscale regeling zal uitwerken, naast de bestaande jaarlijkse subsidie van 0,75 miljoen euro aan de paardenrenbaan Ghlin, indien dit voorstel van decreet gestemd wordt.

B.8.5. Wakkert het voorstel van decreet de goklust en de gokverslaving aan ?

De vrees – geuit door collega's van de sp-a-fractie en de Agalev-fractie – dat dit voorstel van decreet de overheid medeplichtig maakt aan het stimuleren tot gokken, staat haaks op het feit dat momenteel in Vlaanderen internetgokkantoren bestaan die aan geen enkele overheidscontrole onderworpen zijn.

De heer André Denys wenst ook deze internetgokkantoren aan overheidscontrole te onderwerpen. Als Agalev dit afdoet als staatsdirigisme dan is dat maar zo. Het verbieden van spelen en weddenschappen zal er alleen toe leiden dat het gokken het illegale circuit wordt ingedreven.

B.8.6. Kamerbrede instemming

De spreker zegt alleen echt tevreden te zullen zijn als dit voorstel van decreet eenparig zal worden aangenomen.

C. VERDERZETTING VAN HET DEBAT OP 6 FEBRUARI 2003

C.1. Tussenkomst van de heer André Denys, mede-indiener

C.1.1. Inleiding

De heer André Denys heeft de tijd tussen de eerste en de tweede commissievergadering gebruikt om na te denken over de argumenten pro en contra die alle sprekers in het debat hebben ingebracht. Hij heeft ook met een aantal collega's gepraat.

Hieruit distilleert de spreker volgende conclusies :

1. Iedereen erkent de ernst waarmee dit voorstel van decreet werd voorbereid, de heer André Denys verwijst hierbij nogmaals naar de unanimiteit die werd bereikt tijdens de eerste geciteerde rondetafelconferentie en het Handvest dat unaniem werd onderschreven ;

2. Iedereen erkent ook dat de huidige situatie niet verder kan omdat de huidige organisatie van paardenwedrennen in een juridisch vacuüm zit ;

3. Het voorstel van decreet verdeelt zijn aandacht gelijkwaardig over drie thema's :

- de zorg voor een nieuw imago van de paardenwedrennen ;
- de controle op verantwoord gokgedrag ;
- de financiële herstructurering wat moet leiden tot betere wedstrijdprizen, wat dan weer tot een grotere kweek van paarden zal leiden waardoor de basis wordt gelegd voor een heropleving van de sector.

4. Het voorstel van decreet kan echt niet worden herleid tot meer financiële steun voor de sector. De vertrouwenwekkende maatregelen die moeten leiden tot een versterking van het imago van de sector hebben 80 % van de tijdsbesteding uitgemaakt van de rondetafelconferentie. Het is overigens duidelijk dat wanneer men enkel een lastenverlaging voor de sector zou beogen, het voorstel van decreet veel korter zou zijn. Een lastenverlaging alleen zal

de sector overigens niet redden. De spreker is ook geen voorstander van een lastenverlaging zonder grondige en geloofwaardige herstructurering van de sector.

De spreker heeft tijdens het debat 3 belangrijke tegenargumenten gehoord :

1. het voorstel van decreet bevat geen oplossing voor de problematiek van het dierenwelzijn (collega Jan Van Duppen) ;
2. de rol van de federatie en de inmenging van de overheid daarin (collega Frans Ramon) ;
3. het onethisch karakter van het voorstel dat belastinggeld toewijst aan een sector met een bedenkelijke reputatie (collega Bruno Tobback).

C.1.2. Het belang van het dierenwelzijn

De aantijgingen die in de pers verschenen inzake de “martelpaarden” hebben de spreker geërgerd. Hij aanvaardt wel dat voldoende waarborgen inzake de naleving van het dierenwelzijn als dusdanig – dat overigens een federale bevoegdheid is – in het decreet moeten worden ingeschreven. Dergelijke bepalingen ontbraken in het voorstel van decreet omdat de indieners strikt binnen de Vlaamse bevoegdheden wensten te blijven.

De heer André Denys ging verder na hoe de bescherming van het dierenwelzijn wettelijk is geregeld. Belangrijk voor het voorliggende voorstel van decreet zijn :

- de wet van 14 augustus 1986 ter bescherming en het welzijn van dieren ;
- het koninklijk besluit van 23 september 1998 betreffende de bescherming van dieren bij wedstrijden.

De wet bepaalt onder meer dat elke vorm van daad tegen het dierenwelzijn gerechtelijk kan worden vervolgd.

Het hoger vermeld koninklijk besluit bepaalt welke maatregelen men moet nemen bij het organiseren van wedstrijden. Gewonde of zieke dieren mogen niet deelnemen aan wedstrijden en dieren die tijdens wedstrijden gewond raken moeten medisch worden verzorgd. Alle onnodige risico's die het gevolg zijn van weersomstandigheden, de staat van het parcours en dergelijke moeten worden vermeden.

De spreker wenst niet op het federale bevoegdheidssterrein te treden maar is wel bereid de toepassing van federale bepalingen inzake het dierenwelzijn maximaal te verzekeren en decretaal te verankeren. De spreker denkt daarbij bijvoorbeeld aan het opleggen aan de federatie dat zij bij het toekennen van licenties voor de organisatie van paardenwedrennen het respecteren van de wettelijke bepalingen inzake dierenwelzijn als een contractuele voorwaarde inschrijft.

C.1.3. Het voorstel van decreet bevat teveel overheidsbetutteling

Het voorstel van decreet is niet ingegeven vanuit een ideologische invalshoek maar vanuit een sportieve invalshoek om de sector te redden. Indien hiertoe een iets minder liberale oplossing noodzakelijk is, dan is de indiener bereid om over ideologische bezwaren terzake heen te stappen.

De indiener heeft gekeken naar buitenlandse voorbeelden (inzonderheid Ierland). Hieruit heeft hij geleerd dat indien de federatie geen gezag uitstraalt, men de noodzakelijke imagoverbetering mag vergeten.

In de licenties die de federatie zal uitreiken, moet de federatie deze vertrouwenwekkende maatregelen kunnen opleggen. Vandaar dat de federatie decretaal verankerd moet zijn en erkend door de Vlaamse regering.

Wat eventueel wel voor wijziging vatbaar is, is de bepaling dat de Vlaamse regering een regeringscommissaris zou aanduiden. Men zou dan Ierland nog meer kunnen navolgen en de voorzitter van de federatie laten benoemen door de Vlaamse regering.

Waar de indiener niet wenst op terug te komen is dat er door de federatie een samenwerkingsovereenkomst of beheerscontract met de overheid moet worden afgesloten. Dit is essentieel om de vertrouwenwekkende en imagoversterkende maatregelen te doen slagen. De federatie hoort gezag uit te stralen en vertrouwen op te wekken.

C.1.4. Het geld van de belastingbetaler zal vloeien naar een sector met een bedenkelijke reputatie

De heer André Denys stelt dat het geld waarover sprake is in dit voorstel van decreet, niet het geld is van de Vlaamse belastingbetaler. Het is geld, afkomstig van mensen die op vrijwillige basis een gokje op de paardenrennen wagen. De inkomsten van de Vlaamse overheid inzake de paardenwed-

rennen vloeien voort uit het afkomen van een deel van deze inzetten. Dat is bijvoorbeeld niet het geval bij de Lotto. Er is geen belasting op de inzetten van de Nationale Loterij.

Het voorstel van decreet is geïnspireerd op wat de federale overheid met de Nationale Loterij doet. Waar de federale overheid de winst van de Nationale Loterij naar de Schatkist laat vloeien, willen de indieners van dit voorstel van decreet een deel van wat wordt ingezet op de paardenwedrennen (en nu naar de Vlaamse Schatkist vloeit) laten terugvloeien naar de sector.

Het voorstellen alsof de Vlaamse belastingbetaler geld verliest aan deze maatregel is niet dus niet correct.

In ruil voor een responsabilisering van de sector, stellen de indieners voor om een deel van de ontvangsten van het Vlaamse Gewest inzake de paardenwedrennen door te sluisen naar de sector.

Momenteel zijn er in deze sector 3 actoren :

- de turfkantoren die weddenschappen aanvaarden op buitenlandse wedrennen ;
- de totalisator, de PMU, die de weddenschappen aanvaardt op de binnenlandse wedrennen ;
- de bookmakers.

Momenteel vloeit er enkel bij de PMU en de bookmakers een deel van de inzetten terug naar de sector. De turfkantoren die het grootste deel van de weddenschappen aanvaarden, laten geen deel van de inzet terugvloeien naar de inlandse paardenwedrennen.

C.1.5. Het voorgestelde taxatiesysteem is gebaseerd op wat gangbaar is in de buurlanden

De vraag dient ook gesteld of de indieners met dit voorstel van decreet een systeem beogen dat in belangrijke mate zou afwijken van wat gebruikelijk is in het buitenland. De spreker verwijst daarbij naar Ierland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk.

In deze landen wordt de taxatie geheven op de omzet minus wat wordt uitbetaald aan de winnaars. In het vakjargon de brutomarge geheten.

C.1.6. De gevolgen voor de Vlaamse Schatkist van de voorgestelde hervorming van het taxatiesysteem

Momenteel bedragen de inkomsten uit de inlandse paardenwedrennen voor de Vlaamse Schatkist 2,5 à 3,125 miljoen euro (100 à 125 miljoen BEF). Als er geen groei komt in de weddenschappen, dan zal deze sector verloren gaan. Dat moet duidelijk zijn.

In 1991 beliepen de vastgestelde rechten op paardenwedrennen voor het Vlaamse Gewest 462,14 miljoen BEF, in 2001 beliepen ze nog 328 miljoen BEF terwijl inmiddels de koopkracht gevoelig is toegenomen.

Is er potentieel om te groeien ? Het antwoord is bevestigend. In 2001 beliepen de vastgestelde rechten op paardenwedrennen in het Waalse Gewest 558 miljoen BEF.

De heer *Bruno Tobbac* stelt voor de goede orde van het debat dat de ontvangsten voor het Waalse Gewest zo goed als volledig voortvloeien uit weddenschappen op buitenlandse paardenwedrennen.

Volgens de heer *André Denys* betekent de tegenwerping van de heer Tobbac niet dat men de binnenlandse sector mag verwaarlozen. Het toont aan dat er een verband is tussen een kwakkelende sector en lagere globale belastinginkomsten uit weddenschappen op paardenwedrennen.

De heer *Bruno Tobbac* antwoordt dat de opbrengsten uit weddenschappen op paardenwedrennen in Wallonië tussen 1999 en vandaag gestegen zijn. De spreker pleit voor een correcte weergave van de cijfers.

De heer *André Denys* blijft bij zijn stellingnamen en ontkent de cijfers selectief in het debat aan te wenden.

Minister *Dirk Van Mechelen* geeft de cijfers voor de opbrengsten uit weddenschappen op paardenwedrennen in Wallonië tussen 1995 en 2000 : 1995 : 596 miljoen BEF, 1996 : 685 miljoen BEF, 1998 : 408 miljoen BEF, 1999 : 560 miljoen BEF en 2000 : 605 miljoen BEF.

De heer *Bruno Tobbac* ziet zijn stelling, dat in Wallonië de opbrengsten uit weddenschappen op de paardenwedrennen stijgen, door de cijfers van de minister bevestigd.

De heer *André Denys* verwijst naar de hervormingen terzake in Ierland. In 1995 werd er een wet gestemd die in voege trad in 1996 en die er toe heeft geleid dat er op 5 jaar tijd 20 % meer paarden worden geboren en 35 % meer bezoekers naar de renbanen lukt. Bovendien zijn de weddenschappen op

de Ierse renbanen in dezelfde periode gestegen van 96 naar 160 miljoen Ierse ponden.

Ook in Canada, meer bepaald in de deelstaat Ontario, is er een voorbeeld dat een herstructurering de sector kan doen herleven. Ook Ontario heeft net als Vlaanderen 5 renbanen. De herstructurering is er een ongelofelijk succes gebleken.

De spreker zegt door een buitenlandse groep benaderd te zijn die er mee heeft toe bijgedragen dat de paardenwedrennen in Ontario herleven. Zo is de tewerkstelling in de sector er toegenomen van 10.000 naar 50.000. De buitenlandse groep is geïnteresseerd in een gelijkaardige operatie in Vlaanderen. Als één van de grote pluspunten stipt deze groep de schitterende locaties van de Vlaamse renbanen aan. De groep is van oordeel dat voor het welslagen van de heropleving van deze renbanen, ze uitgespeeld worden in een globale toeristische visie. Het zal de collega's niet verwonderen dat de burgemeester van Oostende een heropbloei van de Wellingtonrenbaan om toeristische en tewerkstellingsredenen gunstig genegen is. Ook Waregem en Sterrebeek hebben renbanen met mooie locaties. In Oostende dreigt het gevaar dat immobiliënmakelaars deze groene long van Oostende inpikken.

C.2. Tussenkoms van de heer Jan van Duppen

C.2.1. Het voorstel van decreet is een zeer degelijk werkstuk

Het voorstel van decreet is een zeer degelijk en boeiend werkstuk.

De basisstelling van de heer André Denys, als zou door het herstel van het imago van de sector en het nemen van de vertrouwenwekkende maatregelen deze sector er bovenop kunnen komen, overtuigt de heer Van Duppen niet. Volgens deze laatste hebben de wantoestanden (bij dier én mens) dermate gewoekerd, en woekeren ze nog, dat het voorstel van decreet niet zal volstaan om ze uit te roeien.

C.2.2. Niet alle geledingen uit de paardensector werden betrokken bij de Rondetafelconferentie

Bovendien is de spreker van mening dat niet iedereen uit de sector op de Rondetafelconferentie, voorgezeten door de heer André Denys, werd betrokken. De spreker doelt op de vertegenwoordigers van verenigingen die begaan zijn met dierenwelzijn en gokverslaafden.

C.2.3. Gokverslaving

Gokverslaafden die via het gokken in onzekere tijden pogen zekerheid te vinden. De heer Jan Van Duppen citeert uitspraken van de leden van de toenmalige CVP-fractie en CVP-ministers die zich in lyrische en filosofische bewoordingen verzetten tegen het aanzetten tot gokverslaving.

Zo stelde minister Luc Martens tijdens de vorige legislatuur, naar aanleiding van discussies over gokverslaving, dat wanneer de mens verliest wat hem verheft boven andere levende wezens, namelijk de vrijheid om persoonlijke keuzes te maken, hij zijn fundamentele waardigheid verliest. Dat is zeer erg en we moeten alles doen wat in ons bereik ligt om dat te verhinderen. Principieel gesproken dienen we het beleid uit de dubbelzinnigheid te halen en onverkort verbod opleggen.

Gelijkaardige geluiden waren te horen bij toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Marc Olivier en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer die zich ook zeer sterk uitspraken tegen het gokken.

Deze zienswijzen komen te weinig aan bod bij de indieners van dit voorstel van decreet.

C.2.4. Het verschil tussen de sectoren van de springpaarden en de renpaarden

De heer Jan Van Duppen heeft met een aantal mensen uit de sector gesproken die heel veel van paarden houden. Daar hoort de heer Jan Van Duppen een ander verhaal dan het verhaal van de heer André Denys die poogt met een zeer goed onderbouwd voorstel van decreet het waterhoofd in de sector van de paardenwedrennen te saneren.

De paardenliefhebbers die de heer Jan Van Duppen heeft gesproken, betuigen hun grote passie voor de paarden en de paardensport. Mensen uit het landbouwersmilieu en de Landelijke Rijvereniging, die voor hun plezier paarden fokken en er wedstrijden mee betwisten, betreuren dat de grote faam van de Belgische renpaarden verloren is gegaan. Daartegenover staan de Belgische springpaarden die tot de wereldtop behoren.

Vraag is dan hoe binnen één sector de verschillen zo groot kunnen zijn ?

Het succes van de springpaarden is gestoeld op een ruime traditie van landelijke rijverenigingen waarin vele paardenliefhebbers fokken om aan springwedstrijden deel te nemen en ze te winnen. Er zijn geen grote prijzenpotten in de sector en de winst moet voortvloeien uit het verhandelen van springpaarden. De eigenaars hebben er dan ook geen be-

lang bij de paarden op een paar jaar volledig af te beulen. Integendeel, deze paarden worden gekoesterd. Dit is een echte volkssport.

In de sector van de wedrennen worden de paarden bijzonder snel verbrand.

Waarom zijn er geen leden van de Landelijke Rijverenigingen die deelnemen aan de paardenwedrennen. Omdat ze er worden buitengehouden en dit om verschillende redenen :

- er moet toegangsgeld worden betaald om te kunnen deelnemen ;
- de paarden worden “geprepareerd”.

Bovendien worden in deze sector paarden dag en nacht bewaakt om te vermijden dat de concurrentie ze inspuut met prestatie-verlagende middeltjes.

Alleen de drang naar geld is de drijvende kracht bij de paardenwedrennen.

Het ontbreken van een gezonde basis van paardenfokkers die uit liefhebberij met renpaarden bezig zijn is een zwak punt in het betoog van de indieners van dit voorstel van decreet. In Frankrijk zijn er wel liefhebbers die ook deelnemen aan de paardenwedrennen.

Een ander punt dat de heer Jan Van Duppen wil aanhalen in de discussie is de correlatie tussen de hoogte van gokomzetten en de welvaart van een regio. Deze correlatie lijkt eerder negatief te zijn. Het rijkere Vlaanderen gokt minder dan het armere Wallonië. Dit lijkt te verklaren door de redenering dat hoe minder welvaart er is hoe minder zekerheid er is en hoe meer er wordt gegokt. Uiteraard is het iets complexer dan dat.

Is het ethisch dat de Vlaamse overheid gebruik maakt van een verslavingsfenomeen waarbij mensen via een korte kick hopen op een oplossing voor hun probleem ? Tijdens de vorige legislatuur werden inspanningen geleverd om slots en dergelijke uit de cafés te halen precies om te vermijden dat mensen daar steeds meer geld gaan op vergokken.

De spreker kan erin komen dat men poogt de goksector te reguleren, maar is het ethisch om geld van de Vlaamse belastingbetaler aan te wenden om deze sector te saneren. Daarom het voorstel om de sector zichzelf te laten saneren ? Het bod van een buitenlandse groep als diegene die in Ontario orde op zaken heeft gesteld, lijkt de spreker een zeer interessante piste.

Dat, om zulke investeerders aan te trekken, legistiek werk zou worden verricht, vindt de heer Jan Van Duppen wel verdedigbaar. Een gokje van circa 3 miljoen euro wagen op de paardenwedrennen met het geld van de Vlaamse belastingbetaler vindt de spreker niet verdedigbaar. Trouwens, een garantie dat het geld van de Vlaamse Gemeenschap zal worden terugverdiend, is er niet.

C.3. Tussenkost van de heer Frans Ramon

Deze spreker wil ingaan op een suggestie en een aantal argumenten die naar voor werden gebracht door de heer André Denys.

C.3.1. Moet de Vlaamse overheid zo een impact hebben op een sportfederatie ?

De suggestie om via een amendement de bepalingen met betrekking tot de regeringscommissaris te schrappen beantwoordt niet volledig aan de kritiek omdat het slechts een deeltje is van het probleem. In de visie van de spreker moet een sportfederatie zelf voldoende gezag en vertrouwen opbouwen. De spreker erkent dat de sector een zeker potentieel heeft. De sector heeft zich ook bereid getoond om de zaak te saneren. Laat hen dat ook doen.

De vraag dient ook gesteld of het überhaupt de taak is van de Vlaamse decreetgever om een sportfederatie te herstructureren ? Wat voor een statuut zou deze sportfederatie dan aannemen in het kader van de hervorming beter bestuurlijk beleid ? Een IVA of een EVA ?

C.3.2. Moet de Vlaamse overheid het gokken stimuleren ?

Moet de Vlaamse overheid het gokken stimuleren ? De spreker weet dat een aantal mensen een gokje op de renbaan wagen uit amusement. Daartegenover staan mensen die vaak uit onzekerheid en passie voor het gokken persoonlijke drama's meemaken. We kunnen daar eigenlijk niet genoeg oog voor hebben.

C.3.3. Het fiscale luik van het voorstel van decreet

De fiscale stimulus die men aan de sector wenst te geven is een vorm van indirecte subsidiëring. Indien dit voorstel van decreet in zijn huidige vorm wordt aangenomen zullen er minder inkomsten zijn voor de Vlaamse begroting gedurende de begrotingsjaren 2003, 2004 en 2005.

De heer *André Denys* antwoordt dat indien het plan slaagt – het voorbeeld van Ontario heeft be-

wezen dat het kan – de Vlaamse overheid na 5 jaar meer inkomsten uit de paardenwedrennen zal genereren dan nu.

Minister *Dirk Van Mechelen* antwoordt dat de vastgestelde rechten voor het Vlaamse Gewest op paardenwedrennen die in België plaatsvinden evolueren van 166 miljoen BEF in 1998, over 151 miljoen BEF in 1999, 119 miljoen BEF in 2000 en 97 miljoen BEF naar 2001. Ook 2002 zal een verdere daling te zien geven.

De heer *Frans Ramon* vindt ook 97 miljoen BEF nog altijd een aanzienlijk bedrag dat binnen de begroting zal moeten worden gevonden.

De heer *Eric Van Rompuy* wenst van de heren Frans Ramon en Jan Van Duppen te weten of de vergunningen voor casino's ook niet moeten worden ingetrokken?

De heer *Jan Van Duppen* begrijpt waar de heer van Rompuy naar toe wil. Wij worden hier voor het gegeven geplaagd dat de heer André Denys het gebeuren van de paardenwedrennen wil uitbouwen tot een volksfeest. Dat siert hem. Casino's zijn niet bedoeld als een volksfeest.

De heer *Eric Van Rompuy* antwoordt dat het precies de casino's zijn waar mensen naar toe trekken om hun geld te verwerpen. De spreker ziet hierin een dubbele moraal: hij kent geen mensen die zich via het wedden op de paardenwedrennen substantieel verarmd of geruïneerd hebben. Wel zijn er hem gevallen bekend van gokverslaving in casino's.

Verschillende leden menen het tegendeel van de stelling van de heer Van Rompuy te kunnen staven.

C.4. Tussenkoms van de heer Bruno Tobback

De heer *Bruno Tobback* stelt namens de sp.a dat zijn fractie niet pleit voor de afschaffing van casino's of paardenwedrennen. De spreker noemt er zich wel geen groot voorstander van. Als er liefhebbers zijn voor deze dingen kan het voor de heer Tobback op voorwaarde dat het goed gereguleerd is.

De fractie heeft dan ook geen moeite met de pogingen van de indieners om de paardenwedrennen beter te reguleren en transparanter te maken. Op voorwaarde dat daarbij voldoende aandacht wordt geschonken aan het bestrijden van gokverslaving en het respecteren van het dierenwelzijn.

Het fiscale en financiële luik is een ander paar mouwen. De budgettaire weerslag van het voorstel van decreet wordt geraamd op circa 3,125 miljoen euro per jaar. Wat overeenstemt met de volledige opbrengst voor het Vlaamse Gewest uit de paardenwedrennen in België. Nu is de terugval van de sector te wijten aan een slechte organisatie. Er zijn momenteel belangrijker en nuttiger dossiers in Vlaanderen om zulk een bedrag aan te besteden.

C.5. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau

C.5.1. Het goede legistische werk

De heer *Stefaan Platteau* noteert de standpunten van de heren Jan Van Duppen en Bruno Tobback en inzonderheid de loftrompet die wordt gestoken over het voorliggende legistische werk. De spreker noteert ook het feit dat de sp.a-fractie stelt geen bezwaren te hebben tegen paardenwedrennen onder de voorwaarden die hoger werden geschetst.

C.5.2. De gevaren van gokverslaving

Wat in het bijzonder de angst voor de gevolgen van gokverslaving aangaat, meent de heer Stefaan Platteau te kunnen stellen dat de sector van de paardenwedrennen toch niet te vergelijken is met de atmosfeer van de flipperkasten in cafés. Dit is een tijdverdrijf waar mensen in een aangename sfeer kunnen keuvelen over de paarden, hun winstkansen en de resultaten van de wedstrijden.

De heer Stefaan Platteau concludeert dat gokverslaving bestaat, dat het de plicht is van de overheid van die in te dijken en te vermijden waar mogelijk maar dat de paardenwedrennen toch niet de sector is waar het beleid tegen gokverslaving zich op moet concentreren.

C.5.3. Het paardenmilieu is niet op te delen

In de gemeente Dilbeek worden regelmatig en met succes paardenmarkten gehouden. Deze markten trekken in het bijzonder de liefhebbers van springen en renpaarden. Het paardenmilieu is niet op te delen.

C.5.4. De budgettaire implicaties van het voorstel van decreet

Het is duidelijk dat als er geen financiële injectie komt in de sector, de nog bestaande inkomsten uit de paardenwedrennen in België convergeren naar nul. Indien de Vlaamse overheid wel investeert, zal er een fiscaal terugverdieneffect optreden en zal de sector ook qua tewerkstelling heropleven.

C.6. Repliek van de heer André Denys

C.6.1. *Het belang van toezicht op de federatie door de Vlaamse overheid*

Na de tussenkomst van de heer Jan Van Duppen is de spreker nog meer overtuigd van de noodzaak om het functioneren van de federatie sterk te reglementeren. Het is ook geen gewone sportfederatie. De spreker denkt daarbij aan de voorwaarden inzake het respecteren van het dierenwelzijn en het indammen van de gokverslaving. Hoe deze reglementering van de sector er in de praktijk moet uitzien daar wil de heer André Denys nog wel over discussiëren.

C.6.2. *Waarom beperkt het voorstel van decreet zich tot de paardenwedrennen ?*

Topsport is altijd qua inspanningen een voorbereiding op de grens. Paardenrennen zijn dan weer onlosmakelijk verbonden met gokken. Wanneer je op de renbaan een gokje waagt, identificeert u zich veel meer met de paardenwedrennen.

C.6.3. *De problematiek van de gokverslaving*

Gokverslaving is verkeerd. Als liberaal is de spreker wel van mening dat het individu zelfbeschikingsrecht heeft. Maar elke vorm van verslaving moet worden bestreden.

De spreker wil er toch ook op wijzen dat tijdens de besprekingen in de bevoegde Senaatscommissie Justitie er een onderscheid werd gemaakt tussen de kansspelen van Lotto en paardenwedrennen enerzijds en andere kansspelen (zoals in een Casino) anderzijds. De kansspelen zoals Lotto en de paardenwedrennen werden door de federale wetgever uit het toezichtsdomein van de kansspelcommissie gehaald. Desondanks stellen de indieners van dit voorstel van decreet voor om de paardenwedrennen toch aan het toezicht van de kansspelcommissie te onderwerpen. Vandaag is er terzake geen toezicht. De hoofdindieners heeft tijdens de Rondetafelconferentie een aantal deelnemers hard moeten overtuigen van de noodzaak van het toezicht door de kansspelcommissie. Voor de indieners was het een noodzakelijke voorwaarde om iets te doen voor de paardenwedrennen.

C.6.4. *Het injecteren van overheidsgeld in de sector van de paardenwedrennen*

De heer André Denys noteert het verzet van de heer Bruno Tobback tegen het aanwenden van overheidsgeld om de sector te redden en de steun

van de heer Bruno Tobback voor een herstructurering van de sector.

De heer André Denys wil enkel dit zeggen. Als het zou lukken de sector nieuw leven in te blazen dan zal de fiscale verlichting die nu wordt voorgesteld, de goedkoopste investeringsbeslissing in tewerkstelling (van 5.000 naar 10.000 VTE) blijken te zijn die in deze legislatuur door de Vlaamse overheid werd genomen.

Men mag ook niet vergeten dat, als men geen maatregelen treft, de inkomsten die de Vlaamse Schatkist int uit de Belgische wedrennen zeer snel zullen dalen. Sommige turfkantoren overwegen zelfs om, gezien de hoge belastingdruk, ermee op te houden.

De heer André Denys stelt ook dat het gokken niet zal verdwijnen indien er in België geen paardenwedrennen meer zouden worden georganiseerd. Nu al wordt er gewed via internet (voorbeeld : Mister Bookmaker). Momenteel is het gokken via internet niet gereguleerd en dit is onaanvaardbaar.

Niets doen in deze sector is dus geen optie.

C.7. Tussenkomst van minister Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

C.7.1. *Inleiding*

De minister herinnert aan zijn eerste commissievergadering als minister van Financiën in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting waarin hij diende te antwoorden op een interpellatie van de heer André Denys over de situatie van de paardenwedrennen in Vlaanderen (*Hand. VI. Parl. 2001-2002, C7-FIN1*).

De minister meent dat de sportsector naast sociaal-economische aspecten, ook sociaal-culturele dimensies heeft. Uiteraard heeft deze sector ook een financiële impact.

C.7.2. *De positie van de Vlaamse regering*

De minister heeft het voorstel van decreet aan de agenda van de Vlaamse regering geplaatst omdat aan dit voorstel van decreet budgettaire consequenties verbonden zijn. De Vlaamse regering heeft nog geen beslissing terzake genomen. De Vlaamse regering heeft bij de eerste agendering beslist de parlementaire discussie af te wachten en dan het dossier opnieuw te agenderen. Vrijdag 14

februari wordt het dossier opnieuw geagendeerd op de Vlaamse regering om het standpunt van de Vlaamse regering te bepalen.

C.7.3. Naar een objectivering van het dossier

In afwachting dat de Vlaamse regering zijn positie bepaalt, wil de minister de zaak toch wat objectiveren.

In 1998 bedroegen de vastgestelde rechten op paardenwedrennen voor het Vlaamse Gewest die op wedrennen in België plaatsvinden, 166 miljoen BEF, in 2001 97 miljoen BEF of een quasi halvering.

In 1998 bedroegen de vastgestelde rechten op paardenwedrennen voor het Vlaamse Gewest die in het buitenland plaatsvinden 261 miljoen BEF, in 2001 232 miljoen BEF. Dit is gezien de economische evolutie van de laatste jaren een stabilisatie.

Het probleem stelt zich vooral in de organisatie van de Belgische wedrennen.

Nu zijn er twee mogelijkheden :

- ofwel doen we niets en stellen we binnen twee à drie jaar vast dat de inkomsten uit wedrennen in België nul zijn, wat niet meteen getuigt van het feit dat de minister, bevoegd voor Financiën, zijn job doet ;
- ofwel doen we wel iets. Het verleden heeft aangetoond dat gokken niet meteen de meest favoriete bezigheid van de minister is. Wel is de minister ervan overtuigd dat de Vlaamse fiscaliteit moet aangewend worden om sturend op te treden. Denk aan de registratierechten, de successierechten, de schenkingsrechten voor bouwgronden, ... waarbij via de fiscaliteit gepoogd wordt een beleidsdoel te bereiken.

C.7.4. De minister trekt met het dossier naar de Vlaamse regering

Met dit voorstel van decreet met fiscale impact wordt gepoogd een doel te bereiken. De minister zal dit zo in de regering verdedigen en akte nemen van de posities van de collega's.

De minister is bereid de impact van het dossier op de Vlaamse financiën te kwantificeren én de kritiekasters de mond te snoeren door er een aantal condities aan te koppelen. Dit houdt in dat de sector moet instemmen met een aantal doelstellingen en als deze niet meer vervuld zijn dat er dan automa-

tisch een sanctioneringsmechanisme in werking treedt.

Stellen dat de Vlaamse overheid door het aanvaarden van dit voorstel van decreet 150 miljoen BEF gaat vergokken, is met de waarheid een loopje nemen. Als er andere argumenten zijn om dit voorstel van decreet tegen te houden moet men het zeggen. Het Vlaams Parlement zal dan oordelen.

Vrijdag 14 februari gaat de minister met het dossier naar de Vlaamse regering waar hij een bijstelling van dit voorstel van decreet zal voorstellen. Deze bijstelling zal de minister verdedigen in de Commissie. De Commissie en de plenaire vergadering moeten zich dan maar uitspreken.

C.8. Repliek van de heer Bruno Tobback

De minister heeft in zijn tussenkomst het onderscheid gemaakt tussen de inkomsten, voortvloeiende uit de weddenschappen op de buitenlandse renbanen die mee fluctueren met de conjunctuur, en de binnenlandse paardenwedrennen waar het probleem zich situeert.

Het probleem ligt dus niet bij het belastingtarief maar wel bij de slechte organisatie van de binnenlandse paardenwedrennen. Hierdoor gaat de sector bergaf.

Het herstructureren van de sector is het antwoord op het gestelde probleem en daarvoor genieten de indieners de steun van de sp-a-fractie. Het toekennen van een fiscaal geschenk is daartoe niet nodig.

C.9. Repliek van de heer André Denys op de tussenkomst van de heer Bruno Tobback

De heer *André Denys* vraagt aan de heer Bruno Tobback waarom de inzet op de binnenlandse paardenwedrennen daalt en diegene op de buitenlandse paardenwedrennen stijgt. Omdat als de Belgische paardenwedrennen minder interessant blijken om op te gokken men gokt op de buitenlandse koersen.

De turfkantoren die de weddenschappen afsluiten op de buitenlandse wedrennen dragen niets af aan de binnenlandse wedrennen. De indieners van dit voorstel van decreet willen de binnenlandse paardenwedrennen herstimuleren.

De toepassing van de zienswijze van de heer Tobback zal het wedden via het internet nog aanwak-

keren en de buitenlandse turfkantoren die op de Belgische markt aanwezig zijn ook verdrijven.

De heer *Bruno Tobback* repliceert dat de belastingtarieven op de buitenlandse wedrennen drie-maal hoger zijn dan op de binnenlandse paardenwedrennen. Het verbieden van gokken via Internet zal heel moeilijk zijn.

De heer *André Denys* meent dat dit toch moet en kan worden afgedwongen.

C.10. Tussenkomst van de heer Jos Bex

C.10.1. De koppeling van de herstructurering van de sector aan een fiscale prikkel

De heer Jos Bex stelt dat de minister de kern van de zaak goed heeft omschreven.

Eenzijds is er het fiscaal aspect en de anderzijds is er de noodzaak van de herstructurering van de sector. De minister koppelt beide aspecten. Dat is net het probleem. In eerste instantie moet worden nagegaan of deze niet van elkaar moeten worden losgekoppeld.

Een ander aspect van het dossier is de voorgestelde herstructurering van deze noodlijdende sector. Vraag is of de voorgestelde structuur zoals opgenomen in dit decreet ook andere noodlijdende sportfederaties zou kunnen passen? Ook andere sporttakken genereren tewerkstelling.

Het argument als zou de fiscale prikkel de sector kunnen herstimuleren klinkt niet zo geloofwaardig omdat het om een relatief klein bedrag gaat. De vraag dient dan ook gesteld of de privé-sector dit geld niet kan investeren?

C.10.2. De voorgestelde regeling is een blijk van overregulering

Tot slot vindt de spreker de voorgestelde regeling een blijk van overreglementering en overheidsinmenging.

C.10.3. Geen overhaasting

De spreker vindt dan ook dat het dossier moet worden bekeken in een globaler kader en er niet overhaast mag gewerkt worden.

C.11. Repliek van de heer André Denys

Wat de andere sporten aangaat, wenst de heer André Denys te stellen dat de Vlaamse overheid via het BLOSO jaarlijks 50 miljoen euro investeert in de Vlaamse sportfederaties (inzonderheid voor opleiding).

De indiener vraagt voor de sector van de paardenwedrennen geen betoelaging door de Vlaamse overheid die ze overigens momenteel niet heeft. Wel vraagt de indiener dat de door de sector opgebrachte fiscale opbrengsten ten dele zouden terugvloeien naar de sector. Hij wil de andere sectoren niet benadelen.

C.12. Repliek van de heer Jan Van Duppen

C.12.1. Gokverslaving

Volgens de heer Jan Van Duppen speelt het grootste gedeelte van de gokverslaving zich niet af op de renbanen zelf – zoals de heer Stefaan Platteau aanneemt – maar wel in de turfkantoren.

C.12.2. De evolutie van fiscale opbrengsten uit de paardenwedrennen

In Wallonië worden er geen paardenwedrennen gehouden en toch zijn de inkomsten veel hoger dan in Vlaanderen. Het argument van de verschuiving van de gokmarkt snijdt volgens de spreker ook geen hout. Een Nederlands Hof van Beroep (Arnhem) heeft Ladbroke veroordeeld tot het toepassen van de Nederlandse fiscale wetgeving voor inzetten die via internet uit Nederland afkomstig zijn. Binnen enkele jaren zal het Internet-toezicht door de overheid dermate veralgemeend zijn dat de personen die illegaal gokken via het internet snel tegen de lamp zullen lopen. Dit is een aflopend verhaal.

C.12.3. Koppel de herstructurering los van de fiscale prikkel

Laat ons het voorstel van Jos Bex goed overwegen. Laat ons de sector herstructureren. Gezien de kwaliteit van het decreetgevende werk kan dit ook dienen voor andere sportfederaties. Daarnaast hebben we het financiële luik waar, eerder dan het injecteren van overheidsgeld, (buitenlandse) privé-investeerders moeten worden gezocht. De Vlaamse decreetgever zou dan de garantie bieden dat wordt toegezien op het dierenwelzijn, dat de paarden-

wedrennen op een ernstige manier worden georganiseerd en dat er voorzichtig wordt omgesprongen met het gokprobleem.

C.12.4. Ethiek

De heer Jan Van Duppen begrijpt de fiscale redenering van de minister wel maar vindt dat de ethiek ook haar rechten heeft. Belastinggeld aanwenden om de goksector te reorganiseren, getuigt niet bepaald van een ethische houding.

C.13. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

De minister wijst op een arrest (43/97) van 14 juli 1997 van het Arbitragehof waarbij het Arbitragehof zich uitdrukkelijk heeft uitgesproken tegen het feit dat er verschillende taksaties zijn voor het gokken op binnenlandse en buitenlandse paardenwedrennen. Gemiddeld bedraagt de taks op Belgische paardenwedrennen 5,5 % en op buitenlandse paardenwedrennen 15 %. Ofwel nivelleer je dan de taks op de buitenlandse wedrennen naar beneden en dan sla je een enorm gat in de Vlaamse Schatkist ofwel trek je de taks op de binnenlandse paardenwedrennen op en is het afgelopen met de binnenlandse paardenwedrennen indien tegelijkertijd niet wordt gezorgd voor een begeleidend kader.

De kracht van het voorstel van decreet zit hem precies in de harmonisering van de tarieven voor binnenlandse en buitenlandse paardenwedrennen én de herstructurering van de Vlaamse paardenwedrennen.

De minister stelt dat ook hij niet bereid is om te gokken met het geld van de Vlaamse belastingbetaler. Als er een fiscale prikkel wordt gegeven, moet er worden op toegezien dat hij wordt aangewend voor wat hij bedoeld is én dat in de uitwerking van de fiscale prikkel een pad wordt voorzien dat toelaat om de doelstellingen van dit voorstel van decreet te bereiken. Met gezond verstand komen we hier wel uit.

C.14. Tussenkoms van de heer Herman De Reuse

De heer *Herman De Reuse* vraagt dat de financiële impact van het voorstel van decreet en de eventuele verschillende prognoses aan de commissieleden zouden worden meegedeeld.

Minister *Dirk Van Mechelen* stemt hierin toe.

C.15. Tussenkoms van de heer Lucien Suykens

De heer *Lucien Suykens* wijst op het verschil in belastingtarieven tussen het Waalse en het Vlaamse Gewest.

Minister *Dirk Van Mechelen* bevestigt dat het door de heer Lucien Suykens aangekaarte verschil een deel van het probleem vormt.

De heer *André Denys* wijst erop dat de decreetgever inzake de belastingen op paardenwedrennen geen onderscheid mag maken tussen binnenlandse en buitenlandse wedrennen. Volgens de spreker wacht Wallonië de Vlaamse tariefhervorming af om zelf te herstructureren.

D. BESPREKING OP DINSDAG 25 FEBRUARI 2003

D.1. Tussenkoms van de heer André Denys

De heer André Denys stelt dat hij tijdens de vorige besprekingen heeft aangekondigd dat hij amendementen zou indienen om tegemoet te komen aan de voornaamste kritieken op dit voorstel van decreet.

Deze amendementen dient hij samen in met de heer Marc van den Abeelen (*Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1462/2*).

Daarnaast zal de heer Marc van den Abeelen ook een aantal amendementen neerleggen (*Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1462/2*).

Deze amendementen zijn in te delen in 5 rubrieken. Er zijn amendementen die slaan op :

- het dierenwelzijn ;
- de gokverslaving ;
- de budgettaire inspanning ;
- de “etatiserende” aanpak ;
- het stroomlijnen en vereenvoudigen van het voorstel van decreet.

De spreker herhaalt de draagwijdte van de verschillende hoofdstukken van dit voorstel van decreet om misverstanden te vermijden.

D.2. Tussenkoms van de heer Erik Matthijs

De heer *Erik Matthijs* vindt het belangrijk dat voorliggend voorstel van decreet zo goed mogelijk onderbouwd is en kan bogen op een zo groot mogelijke meerderheid binnen het Vlaams Parlement.

De heer Erik Matthijs wenst twee elementen aan het debat toe te voegen : enerzijds een brief van de kansspelcommissie, behorend tot de federale overheidsdienst Justitie, van 11 februari 2003 en anderzijds de problematiek van het dierenwelzijn.

D.2.1. De nota van de kansspelcommissie

Deze brief werd opgesteld naar aanleiding van de kennisname door de kansspelcommissie van het hier voorliggend voorstel van decreet.

De brief bevat een nota die drie elementen omvat :

- “bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en Vlaanderen ;
- wetswijziging op federaal niveau ;
- protocol met de kansspelcommissie”.

De heer Erik Matthijs leest de nota van de kansspelcommissie voor :

1° De bevoegdheidsverdeling tussen de Federale Staat en Vlaanderen

De kansspelcommissie stelt de bevoegdheid van Vlaanderen om een regelgeving te maken inzake de weddenschappen op paarden in vraag. Over de andere deelgebieden in het voorstel van decreet is geen discussie en behoren deze tot de Vlaamse bevoegdheden sinds de Staatshervorming van 2001.

Het Arbitragehof heeft geoordeeld dat de aanslagvoet, de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van belasting op weddenschappen en spelen gewestelijke bevoegdheden zijn. Over de bevoegdheidsverdeling inzake het verlenen van vergunningen inzake het aanbieden van weddenschappen wordt er echter niet gesproken.

Nergens maakt de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen sprake van weddenschappen, maar slechts van sport en landbouw. Zolang artikel 35 van de Grondwet nog niet in werking is getreden, hebben de Gemeenschappen en Gewesten bovendien een toe-

gewezen bevoegdheid en blijven de residuaire bevoegdheden bij de Federale Overheid berusten.

De wet van 26 juni 1963 en het KB van 9 juni 1964 reglementeren de weddenschappen op sportwedstrijden. Hiervoor is de toestemming van de Minister van Sport nodig. De paardenrennen zijn hier echter expliciet van uitgesloten. Het is dus steeds de bedoeling geweest van de wetgever om paardenrennen niet gelijk te stellen met andere sportmanifestaties.

2° Wetswijziging op federaal niveau

Uit de rondetafelconferentie van het Vlaams Parlement inzake paardenwedrennen blijkt dat de Waalse rennen positief gediscrimineerd worden ten opzichte van Vlaamse. De kansspelcommissie wenst hierin ook verandering te brengen en beide op hetzelfde niveau te behandelen. Hiervoor is er immers reeds een advies gegeven door de kansspelcommissie bij een ontwerp om de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de speler te wijzigen.

De beoogde wetswijziging houdt een verruiming in van de bevoegdheden van de kansspelcommissie en brengt ook de weddenschappen op paardenrennen onder de bevoegdheid van de kansspelcommissie. Voor het organiseren van paardenwedrennen en het aannemen van weddenschappen hierop, is het noodzakelijk dat de aanbieder beschikt over een vergunning afgeleverd door de kansspelcommissie. De kansspelcommissie is het beste geplaatst als orgaan om de aanbieders over de verschillende gewesten en gemeenschappen op hetzelfde niveau te beoordelen en te behandelen.

In het ontwerp van wetswijziging wordt ook voorzien dat de vergunning slechts kan worden verleend na het sluiten van een convenant tussen de aanvrager van de vergunning en de gemeenschap waarin hij de weddenschappen wenst aan te bieden. In dit convenant worden dan de nadere regels betreffende de exploitatie opgenomen. Op deze manier behoudt ook Vlaanderen een belangrijke invloed op de verschillende paardenwedrennen.

3° Protocol met de kansspelcommissie

De bescherming van de spelers is één van de meest fundamentele taken van de kansspelcommissie. De kansspelcommissie staat niet weiger-

achtig om met de diverse deelgebieden in België afspraken te maken over de bescherming van de spelers. Doch in de actuele stand van zaken kan de kansspelcommissie niet volledig van haar indruk worden ontdaan dat het allemaal vrij vaag blijft. Indien de verschillende deelgebieden verschillende maatregelen zouden nemen om te worden uitgesloten, zou één speler die in Vlaanderen wordt uitgesloten om deel te nemen aan de paardenrennen, nog wel in Wallonië of Brussel kunnen deelnemen.

De kansspelcommissie vraagt dat de leden van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting van het Vlaams Parlement, de inhoud van het protocol en met wie dit moet worden afgesloten in samenspraak met de kansspelcommissie wordt bepaald. Anders is de kans reëel dat het allemaal dode letter blijft en de personen die op paardenwedrennen gokken een totaal andere en zelfs geen enkele wettelijke bescherming genieten in vergelijking met de personen die genieten van de beschermingsmaatregelen van de wet van 7 mei 1999.

D.2.2. De problematiek van het dierenwelzijn

De heer André Denys heeft een amendement aangekondigd om de kritiek te ontzenuwen inzake het gebrek aan aandacht in dit voorstel van decreet voor het dierenwelzijn. Dierenwelzijn is een federale bevoegdheid. Voor het dierenwelzijn wat landbouwdieren aangaat, is de federale minister, bevoegd voor het dierenwelzijn, verplicht voor wijzigingen aan de regelgeving het akkoord van de gewestregeringen te bekomen. Zonder strikte voorwaarden die federaal moeten worden opgelegd kan Vlaanderen de paardensport niet stimuleren met welke maatregelen dan ook. Het koninklijk besluit van 23 september 1998 betreffende de bescherming van dieren bij wedstrijden legt geen strikte voorwaarden op qua dierenwelzijn bij paardenwedrennen.

De heer Erik Matthijs meent nochtans dat deze strikte voorwaarden inzake dierenwelzijn bij paardenwedrennen noodzakelijk zijn. Maatregelen die door de federale overheid moeten worden opgelegd. De spreker denkt hierbij bijvoorbeeld aan het verbod op wedstrijden voor paarden jonger dan 3,5 jaar.

De vereniging GAIA heeft in een schrijven gericht aan een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers zijn ernstige bezorgdheid geuit over de problematiek van het dierenwelzijn in dit voorstel van decreet.

D.2.3. Conclusie

De heer Erik Matthijs meent dat er overleg noodzakelijk zal zijn met de federale overheid.

D.3. Repliek van de heer André Denys op de tussenkomst van de heer Erik Matthijs

D.3.1. De bevoegdheidsproblematiek

De heer André Denys heeft bij de voorbereiding van dit voorstel van decreet 3 federale excellenties gecontacteerd :

- de minister van Financiën die tot voor kort de licenties voor de organisatie van paardenwedrennen en weddenschappen verleende ;
- de minister van Landbouw ;
- de minister van Justitie.

De paardenwedrennen zijn op het federale niveau in een juridisch vacuum terechtgekomen. Het koninklijk besluit van 17 maart 1999 werd vernietigd door een arrest van de Raad van State. De federale administratie verleende geen licenties meer waardoor er paardenwedrennen werden georganiseerd zonder vergunningen.

Volgens de heer André Denys gaat het wel degelijk om een Vlaamse bevoegdheid omdat zowel de aspecten landbouw (fokkerij), sport (gemeenschapsmaterie sinds 1980), en spelen en weddenschappen (gewestelijke belasting zowel inzake aanslagvoet, heffingsgrondslag en vrijstelling) voor het Vlaamse grondgebied ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Een aantal van de opgesomde bevoegdheden zijn al lang een Vlaamse bevoegdheid, alleen heeft de Vlaamse decreetgever tot nu toe nagelaten hier rond decretaal werk te verrichten.

Dierenwelzijn en dopingcontroles op dieren zijn wel federale bevoegdheden.

De heer André Denys betreurt een beetje de houding van de kansspelcommissie omdat :

- de kansspelcommissie niet bevoegd is inzake spelen en weddenschappen aangaande paardenwedrennen. De kansspelcommissie erkent mee te werken aan een wetswijziging die de commissie terzake bevoegd zou maken ;
- de kansspelcommissie is van bij de aanvang en in alle klaarheid betrokken bij de rondetafel-

conferentie inzake de paardenwedrennen. In het voorstel van decreet wordt uitdrukkelijk bepaald in de laatste alinea van artikel 5 :

“Om haar doeleinden te realiseren kan de Federatie op tijdelijke of permanente basis samenwerken met andere organisaties, instellingen of diensten, meer in het bijzonder met de kansspelcommissie, dit onder meer door het sluiten van een samenwerkingsprotocol met de federale staat.”

Volgens de spreker volstaat de net geciteerde bepaling als een decretale verankering. Wat dit protocol moet inhouden dient in de uitvoeringsbesluiten te worden opgenomen. Uit het voorstel van decreet kan worden afgeleid dat de Federatie zich zal moeten verantwoorden zowel naar de Vlaamse regering toe als naar het Vlaams Parlement.

De heer André Denys heeft gepraat met de heer Marc Verwilghen, minister van Justitie, die heeft gesteld dat het wetsontwerp van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen om de kansspelcommissie te betrekken bij de paardenwedrennen, een wens is van de kansspelcommissie maar niet van de minister van Justitie.

Indien men de stelling van de kansspelcommissie inzake de bevoegdheidsproblematiek zou aanvaarden, dan zou dit betekenen dat het verlenen van vergunningen inzake het aanbieden van weddenschappen een federale bevoegdheid is en dat dus de basis onder dit voorstel van decreet wordt weggehaald. De spreker herhaalt dat op het dierenwelzijn en de dopingcontrole voor dieren na het gaat om een Vlaamse bevoegdheid. Men zal in deze Commissie toch niet aanvaarden dat een dossier als dit door de federale overheid wordt gerecupereerd. Een federale overheid die sinds de creatie van het juridische vacuüm terzake geen initiatieven heeft genomen.

De heer André Denys stelt voor met de kansspelcommissie een protocol inzake gokverslaving afsluiten dat sluitend is. Hierover heeft de spreker al verkennende gesprekken gevoerd met de kansspelcommissie. Overigens zal de heer Marc van den Abeelen ter zake nog een amendement indienen om de gokverslaving tegen te gaan.

Openheid is noodzakelijk om de sector opnieuw een goed imago te verschaffen. Een herfederalisering van een deel van de problematiek naar de federale overheid zal de problematiek diffuser

maken waardoor het geheel zijn samenhang zou verliezen.

Het dierenwelzijn is een federale bevoegdheid. De indieners van dit voorstel van decreet willen de samenwerking met de Hoge Raad voor het Dierenwelzijn – waarvan Gaia deel uitmaakt – ondersteunen. Die intentie wil de spreker in het voorstel van decreet opnemen. Maar uiteraard beslist de federale overheid erover hoe dit wordt ingevuld.

De spreker wijst erop dat inzake de paardensport er specifieke besluiten werden genomen die vandaag reeds de problematiek van het dierenwelzijn inzake paarden behoorlijk regelt.

Zo werd het parcours van de Steeplechase te Waregem herschikt tot wederzijds genoeg van de organisatoren en GAIA.

De heer André Denys concludeert dat de opmerkingen geformuleerd, door de heer Erik Matthijs, door de aanneming van de aangekondigde amendementen ondervangen zijn.

D.4. Tussenkomst van de heer Bruno Tobback

D.4.1. Geen inhoudelijke tegenargumenten tegen het voorstel van decreet ?

De heer *Bruno Tobback* leest in De Standaard van 25 februari 2003 dat André Denys nog geen inhoudelijke tegenargumenten heeft gehoord tegen het voorstel van decreet. De heer Bruno Tobback concludeert hieruit dat de heer André Denys niet goed heeft geluisterd.

Het amendement nr. 3 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) van de heren André Denys en Marc van den Abeelen op artikel 5 is zeer vaag en verbindt de Federatie in wezen tot niets. Door het amendement zou de Federatie als een van zijn doeleinden hebben de acties van de bevoegde instanties inzake dierenwelzijn te ondersteunen. Met dit schaamlapje zal de sp.a niet over de streep worden getrokken.

Wat de gokverslaving aangaat, stelt de kansspelcommissie pertinente vragen. Los van het effectieve bevoegdheidsprobleem dat de kansspelcommissie aankaart, blijkt ook uit de voorliggende teksten en amendementen dat de waarborgen, ingebouwd tegen de gevaren van gokverslaving, onvoldoende zijn.

D.4.2. Er wordt belastinggeld in deze sector gepompt

Het enige dat vaststaat met de voorstel van decreet, is dat middelen van de Vlaamse belastingbetaler in deze sector worden geïnjecteerd. Opvallend hierbij is ook dat de voormalig minister van Economie, de heer Eric Van Rompuy, zijn beleid, wat overheidssteun aangaat, gestoeld was op de beleidsfilosofie “back the winner”, hier niet meer volgt. Maakt de CD&V hier een bocht waarbij ze vroegere standpunten inzake gokverslaving, dierenwelzijn en economisch ondersteuningsbeleid verlaat ?

Het feit dat in dit dossier gerekend wordt op een wisselmeerderheid om een schamele 2 à 3 miljoen euro toe te kennen aan deze sector, wordt verantwoord met het feit dat de heer André Denys aan dit voorstel van decreet hard heeft gewerkt. Het lijkt dan ook vanuit het oogpunt van de Vlaamse belastingbetaler beter dat de heer André Denys minder hard gaat werken.

D.5. Repliek van de heer André Denys op de tussenkomst van de heer Bruno Tobback

D.5.1. Dierenwelzijn

De heer *André Denys* stelt dat zijn opmerking op het gebrek aan inhoudelijke tegenargumentatie sloeg op het aspect dierenwelzijn. Dierenwelzijn is een federale bevoegdheid en de heer André Denys wenst de bevoegdheidsverdeling ten volle te respecteren. Wat niet wil zeggen dat de heer André Denys geen integrale en moderne aanpak voorstaat inzake het dierenwelzijn.

D.5.2. Het voorstel kost aan de Vlaamse belastingbetaler

Het verwijt dat dit voorstel van decreet Vlaamse belastinggeld in een zieke sector pompt, lokt volgende repliek uit van de heer André Denys. Door het amendement nr. 18 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) van de heer Marc van den Abeelen wordt de taxatie van 22 % op de brutomarge op 30 % gebracht. Dit betekent dat de budgettaire weerslag van dit voorstel van decreet van circa 3,25 miljoen euro terugvalt op 1,6 miljoen euro.

1,6 miljoen euro om een sector te redden waar 5.000 jobs, die veelal weggelegd zijn voor ongeschoolden, bedreigd zijn. Het betreft de goedkoopste investering in Vlaamse werkgelegenheid die mogelijk is. Bovendien is er sprake van een terugverdieneffect indien de herstructurering van de

sector slaagt en vloeit het belastinggeld – dat enkel wordt opgehoest door de gokker – terug naar de sector.

Het budgettaire tegenargument sterkt de heer André Denys in zijn overtuiging dat de ware redenen van het verzet tegen dit voorstel van decreet niet worden uitgesproken.

D.6. Tussenkomst van de heer Eric Van Rompuy

De CD&V-fractie staat positief ten aanzien van dit voorstel van decreet.

D.6.1. De bevoegdheidsproblematiek

De vragen die de heer Erik Matthijs eerder in deze vergadering heeft geformuleerd zijn ingegeven door de bezorgdheid van de fractie over de uitvoerbaarheid van dit voorstel van decreet.

De problematiek van de bevoegdheidsverdeling (het uitreiken van de vergunningen en het aanbieden van weddenschappen), zoals geschetst in de nota van de kansspelcommissie, blijft een punt. Als men een hervorming wil doorvoeren moet men juridisch 100 % zeker zijn dat het klopt. Het voorstel van decreet werd ook niet voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

De heer *André Denys* ontkent dat er een bevoegdheidsprobleem zou zijn. De kansspelcommissie zou graag de bevoegdheid krijgen over de kansspelen van de Lotto en de paardenwedrennen maar erkent zelf momenteel niet bevoegd te zijn.

De heer *Eric Van Rompuy* wijst ook op het koninklijk besluit van 23 september 1998 betreffende de bescherming van dieren bij wedstrijden. Ook hier stelt zich een bevoegdheidsprobleem. Vraag is of het dierenwelzijn deel uitmaakt van dit decreet. De heer André Denys maakt een opening door de Hoge Raad van het Dierenwelzijn te betrekken. Het is ook belangrijk dat het decreet juridisch goed afgebakend is.

De spreker stelt voor om de tekst, aangenomen door de Commissie, voor te leggen aan de Raad van State.

D.6.2. Economische ondersteuning

Het voorstel van decreet voorziet geen subsidies voor de sector. De vraag is of deze sport deze crisis overleeft of niet. Indien deze sport niet overleeft, zullen ook de belastingontvangsten achterblijven. De fiscale prikkel werd in het voorstel van decreet

ingeschreven om de sector te doen heropleven. De kritiek op dit voorstel is veelal zeer ideologisch geïnspireerd en naast de kwestie.

D.6.3. Te etatiserend

De heer Eric Van Rompuy heeft in een vorige tussenkomst aangegeven dat hij het voorstel van decreet inderdaad te etatiserend vond. De overheid dient wel de voorwaarden te creëren binnen welke de sector kan herleven. Die voorwaarden bevatten uiteraard ook uitgangspunten als een financieel gezonde basis en een ethisch verantwoorde beoefening van deze sport.

D.6.4. Om paardenrennen te organiseren heb je renbanen nodig

De renbaan van Groenendaal wordt op voorstel van de Vlaamse overheid opnieuw een bos. Volgens de heer Eloi Glorieux zijn er in Vlaams-Brabant met Groenendaal, Bosvoorde en Sterrebeek te veel renbanen om economisch leefbaar te zijn.

De renbaan van Sterrebeek is zeer recent in curatele verkocht aan een Nederlandse groep die absoluut niet de bedoeling heeft om er opnieuw paardenwedrennen te organiseren. De renbaan is in een recreatiezone gelegen. De spreker roept de minister van Ruimtelijke Ordening en de burgemeester van Zaventem op om de rennen in Sterrebeek te vrijwaren. De Vlaamse regering kan er voor zorgen dat de plannen van deze groep om er een sporthal en een skipiste te bouwen worden verhinderd.

D.6.5. Dierenwelzijn

De heer Eric Van Rompuy stelt verder voor met GAIA een hoorzitting te houden zodanig dat men eventuele misverstanden uit de weg kan ruimen.

D.7. Tussenkomst van minister Dirk Van Mechelen

De heer *Dirk Van Mechelen* stipt aan dat hij, naar aanleiding van vroegere voorstellen betreffende de toekomst van de renbaan in Sterrebeek, steeds duidelijk heeft gemaakt dat het feit dat de site van de renbaan van Sterrebeek in recreatiezone ligt, er is om de activiteit van de paardenrennen te beschermen. Het is dus niet zo dat, omdat men de paardenrennen laat verdwijnen, men op deze site plots andere activiteiten mag opzetten die normalerwijze in een recreatiezone zijn gelegen.

De heer *Eric Van Rompuy* is blij met dit antwoord. Indien de overheid niet tussenkomt, dreigt Vlaams-Brabant voor de paardensport verloren te gaan.

D.8. Repliek van de heer Bruno Tobbyack

D.8.1. Bevoegdheidsverdeling

De heer *Bruno Tobbyack* leidt uit de nota van de kansspelcommissie af dat in de huidige bevoegdheidsverdeling Vlaanderen over geen instrument beschikt om op afdoende wijze maatregelen te treffen tegen gokverslaving.

Door het stimuleren van de sector, stimuleert men meteen ook de gokverslaving. De bepalingen in het voorstel van decreet, eventueel aangevuld met de aangekondigde amendementen, vormen terzake een lege doos.

D.8.2. Begrotingsimpact

Ondanks alle ontwikkelde tegenargumentatie terzake van de voorstanders van dit decreet blijft de heer Bruno Tobbyack ervan overtuigd dat het feitelijk gaat om een subsidiëring van een economische sector. Bovendien zal het geld dat hierdoor niet meer in de Vlaamse schatkist zal vloeien door alle Vlaamse belastingbetalers moeten worden opgehoest want het voorstel van decreet bevat geen compenserende maatregelen. Er wordt geschermd met het argument van het terugverdieneffect maar inmiddels wordt de renbaan van Sterrebeek verkocht. Niemand heeft er blijkbaar nog interesse voor. Desalniettemin menen de indieners dat dit dossier van dermate groot belang is dat de schaarse middelen naar deze sector moeten gaan en niet bijvoorbeeld naar andere economische sectoren.

D.9. Tussenkomst van de heer Marc van den Abeelen

De heer *Marc van den Abeelen* wenst amendement nr. 5 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) toe te lichten dat ertoe strekt in artikel 5 aan het eerste lid een 8°, 9° en 10° toe te voegen, die luiden als volgt :

“8° het grote publiek duidelijk te informeren omtrent de reële winst die elk type van weddenschap, dat georganiseerd wordt op paardenwedrennen, kan opleveren ;

9° voorlichtingscampagnes op te zetten omtrent de risico's, verbonden aan gokverslaving op economisch, sociaal en psychologisch vlak ;

10° samen met de bevoegde overheden en de diverse op het terrein actieve verenigingen een actief en gecoördineerd preventie- en opvangbeleid inzake gokverslaving uit te stippelen.”.

Volgens de indiener van dit amendement weerspiegelt dit amendement wat de kansspelcommissie vraagt. Naar aanleiding van de behandeling van het wetsontwerp tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij – dit is het wetsontwerp waar de kansspelcommissie zo op aandringt – is een amendement (DOC 50/1339/004) door de heren Gérard Gobert, Jef Tavernier, Jacques Chabot en Eric Van Weddingen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend dat ertoe strekte een paragraaf in te lassen die luidt als volgt :

“§ 3. Naast het uitwerken van handelsmethodes om openbare loterijen, weddenschappen, wedstrijden en kansspelen te promoten, zorgt de Nationale Loterij er tevens voor :

- 1° het grote publiek duidelijk te informeren omtrent de reële winst die elk type product dat wordt voorgesteld, kan opleveren ;
- 2° voorlichtingscampagnes op te zetten omtrent de aan gokverslaving gelieerde risico's op economisch, sociaal en psychologisch vlak ;
- 3° samen met de gemeenschappen, de gewesten en de diverse op het terrein actieve verenigingen een actief en gecoördineerd preventie- en opvangbeleid inzake gokverslaving uit te stippelen.”.

Uit de laatste zin van dit amendement blijkt duidelijk dat de kansspelcommissie momenteel niet bevoegd is.

Dit amendement werd in de Commissie voor Financiën en Begroting van de Kamer van Volksvertegenwoordigers bijna unaniem (één onthouding) aangenomen.

D.10. Repliek van de heer Eric Van Rompuy

De heer *Eric Van Rompuy* ziet weinig consistentie in de houding van de sp.a. Enerzijds wordt dit voorstel van decreet afgewezen maar anderzijds spreekt de sp.a zich niet uit over de producten van de Nationale Loterij zoals de Lotto of de casino's. Vice-premier Van de Lanotte heeft nochtans voldoende gelobbyd voor de belangen van het Oostendse casino.

De heer *Bruno Tobbac* repliceert met de vaststelling dat het grootste deel van de winst van de Nationale Loterij voor goede doelen wordt bestemd (sport, welzijn, Koning Boudewijnstichting, ...).

De heer *Eric Van Rompuy* vindt dit een gevaarlijk argument. Mensen kunnen ook verslaafd raken aan de Lotto of aan casinospelen. De spreker meent uit de tussenkomsten van de heer Bruno Tobbac te kunnen afleiden dat de sp.a tegen de activiteit als zodanig is. De keuze waarvoor de Commissie staat is : wil men de sector redden of niet ? Indien het antwoord positief is, moet men op korte termijn meer middelen naar de sector laten vloeien. Indien de sector zich herpakt zal dit een terugverdieneffect teweeg brengen. Zoniet gaat de sector kapot en zullen er ook geen belastinginkomsten meer zijn.

De heer *Bruno Tobbac* ontkent dat de sp.a tegen de paardenrennen an sich zijn. De sp.a zal dit voorstel van decreet goedkeuren indien de fiscale prikkel uit het decreet wordt gehaald.

D.11. Tussenkomen van minister Dirk Van Mechelen

D.11.1. Een hervorming van de regelgeving inzake de belasting op spelen en weddenschappen voor wat de paardenwedrennen aangaat, is noodzakelijk

Minister *Dirk Van Mechelen* wijst op de noodzaak om deze belasting te hervormen na een arrest van het Arbitragehof van 14 juli 1997 dat een deel van de regelgeving heeft vernietigd wegens Waalse schending van het gelijkheidsbeginsel. Impliciet heeft het Arbitragehof daarmee ook de Vlaamse regelgeving beoordeeld als strijdig met het gelijkheidsbeginsel omdat het Vlaamse Gewest de buitenlandse en binnenlandse wedrennen eveneens verschillende behandelt.

D.11.2. De budgettaire impact

De ontvangsten uit onderlinge weddenschappen bedroegen voor het jaar 2001 76 miljoen BEF, de ontvangsten bij notering bedroegen 21 miljoen BEF. In totaal dus 97 miljoen BEF op Belgische wedrennen. Op buitenlandse wedrennen werd 231 miljoen BEF geïnd (zie bijlage 2).

Als de overheid niet ingrijpt, is het quasi zeker dat de 97 miljoen BEF in de toekomst verloren zullen gaan.

Waar niet kan worden op geantwoord is de vraag of bij de aanneming van dit voorstel van decreet de ontvangsten uit Belgische wedrennen niet zouden convergeren naar het bedrag dat Vlaanderen int uit de buitenlandse wedrennen.

De directe en indirecte tewerkstelling in de sector bedraagt al naargelang de schatting 5.000 à 8.000 personen. Niet ingrijpen is aanvaarden dat deze tewerkstelling ten dele definitief verloren gaat.

D.11.3. De houding van de Vlaamse regering in dit dossier

Op voorstel van minister Dirk Van Mechelen heeft de Vlaamse regering beslist zich neer te leggen bij de beslissing van het Vlaams Parlement op 4 voorwaarden dat :

- de indieners verzocht worden het tarief van de belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen, bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden en op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden, vast te stellen op 30 % in plaats van op 22 % zoals nu in het voorstel van decreet voorzien. Dit tarief kan worden herzien op het ogenblik dat de terugverdieneffecten zichtbaar worden. De onmiddellijke budgettaire kostprijs wordt beperkt tot 1,5 miljoen euro ;
- de indieners verzocht worden een amendement neer te leggen om meer aandacht te besteden aan de problematiek van de gokverslaving ;
- de indieners verzocht worden een amendement neer te leggen om de problematiek van het dierenwelzijn aan te pakken ;
- de indieners verzocht worden een amendement neer te leggen om de problematiek van de rol van de overheid in de sector nader te omschrijven. De Vlaamse regering vindt het niet de taak van de overheid een regeringscommissaris te benoemen in een VZW die paardenwedrennen organiseert. Een beheersovereenkomst met de VFP afsluiten die sturend werkt, kan wel de goedkeuring van de Vlaamse regering wegdragen.

Op alle aspecten werden amendementen ingediend.

D.12. Tussenkomen van de heer Johan De Roo

De heer Johan De Roo besluit uit de discussie dat er iets moet gebeuren. Het voorstel van decreet is een verdienstelijke poging om aan deze problematiek wat te doen. Dat er inzake bevoegdheden nogal wat vragen gesteld worden is normaal. Bij elk decreet wordt dit nagegaan gezien de complexe Belgische bevoegdheidsverdeling.

Wat de problematiek van de gokverslaving betreft, stelt de heer Johan De Roo vast dat de problematiek al jaren bestaat maar er tot nog toe geen enkel initiatief terzake werd genomen.

De heer Johan De Roo concludeert dat de Commissie voor een klare keuze staat. De heer Johan De Roo zal dit voorstel van decreet mee goedkeuren omdat de sector al jaren vragende partij is om de geleidelijke teloorgang van de sector te stoppen.

Steeds meer mensen hebben bovendien paarden. De paardenwedrennen zijn uiteraard verbonden met de paardenliefhebberij.

D.13. Tussenkomen van de heer Ludo Sannen

D.13.1. Dierenwelzijn

Volgens de heer *Ludo Sannen* geeft dit decreet ook na de aangekondigde amendementen geen waarborgen voor het dierenwelzijn.

D.13.2. Gokverslaving

De spreker noemt zich na het lezen van de hoger geciteerde nota van de kansspelcommissie geen voorstander van het “Vervlaamsen” van het gokken. Hij spreekt zich uit voor het groeperen van het toekennen van de licenties en de reglementering ervan bij de federale kansspelcommissie.

D.13.3. Geen etatisme

De heer Ludo Sannen vindt het belangrijk dat de Vlaamse overheid het ontstaan van een goed functionerende federatie ondersteunt maar hij vindt het onnodig dat dit decretaal wordt onderbouwd. Dit is een vorm van etatisme.

Waarborgen dat het gokken binnen een bepaald wettelijk kader gebeurt is volgens de spreker eerder een taak die aan de kansspelcommissie moet worden toegewezen dan aan de Vlaamse overheid.

D.13.4. Het gokken en de bevoegdheid van Vlaanderen hierin

Volgens de heer Ludo Sannen maakt de heer Marc van den Abeelen een wat vreemde redenering toen hij eerder amendement nr. 5 toelichtte. Preventie is inderdaad een gedeelde taak van de federale overheid en de gemeenschappen. De kansspelcommissie moet een kader maken en daarnaast een bijdrage leveren inzake preventie.

Preventie is duidelijk wel een Vlaamse bevoegdheid. In dit kader stelde mevrouw Sonja Becq dat hoe minder mogelijkheid er werd geboden tot gokken hoe beter. De spreker begrijpt dat men gokken niet kan uitsluiten. Maar moet de overheid het gokken aanmoedigen? Uit het verhoopde terugverdieneffect kan worden afgeleid dat men hoopt op hogere inzetten.

De heer *Eric Van Rompuy* antwoordt dat het niet noodzakelijk zo is dat hogere inzetten op de paardenkoersen leiden tot meer gokverslaafden. Op de vraag of er met de Lotto en de casino's geen probleem van gokverslaving is, komt geen antwoord.

De heer *Ludo Sannen* antwoordt dat een Vlaamse overheid die bevoegd is voor de preventie tegen het gokken toch moeilijk tegelijkertijd het gokken kan aanmoedigen.

De heren *Eric Van Rompuy* en *Johan De Roo* antwoorden dat paarsgroen enerzijds aan drugspreventie doet en anderzijds het druggebruik stimuleert.

De heer *Ludo Sannen* vindt de opmerkingen ronduit platvloers. De Agalev-fractie zal dit voorstel van decreet niet goedkeuren.

D.14. Tussenkomen van de heer Jos Bex

De heer *Jos Bex* herhaalt zijn argumentatie die hij bij zijn vorige tussenkomen ontwikkelde.

D.14.1. Het is geen taak voor de Vlaamse overheid

Het is geen taak voor de overheid om zulke decreten te schrijven. De argumenten die mevrouw Patricia Ceysens onlangs aanwendde om het voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende het waarborgen en stimuleren van een vegetarisch voedingsaanbod (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 495/1*) onderuit te halen zijn ook van toepassing op dit voorstel van decreet: men doet aan overregulering. Indien er werkelijk vraag is, zal de private markt het gat wel opvullen.

D.14.2. De koppeling van een reorganisatie aan een fiscale prikkel

De heer *Jos Bex* vindt de koppeling van een reorganisatie van de sector aan een fiscale prikkel, die de Vlaamse overheid een aanzienlijk bedrag kost, niet verstandig. Dit is geen taak voor de overheid.

D.14.3. Een citaat uit de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Chris Vandebroeke, André Denys, Jean-Marie Bogaert, Julien Demeulenaere, Stefaan Platteau en Paul Van Grembergen betreffende de weddenschappen op paardenrennen (Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, nr. 1360/2)

“De heer André Denys twijfelt aan de voorbeeldfunctie van de paardensport. Deze spreker wijst er verder op dat het economisch belang van deze sector krimpt door het negatieve fiscale omgevingskader. Daarnaast stelt zich echter ook het probleem van de slechte structuur van de federaties inzake paardenrennen. Het is niet de rol van het Vlaams Parlement om aan deze structurele problemen van de federaties een oplossing te geven.”

D.15. Repliek van de heer André Denys

De heer *André Denys* heeft het gevoel dat men dit voorstel van decreet op basis van andere normen bekijkt dan de overige ontwerpen en voorstellen van decreet.

De spreker neemt vooreerst de verwijten inzake de vrijblijvendheid voor de aspecten dierenwelzijn en gokverslaving niet.

Ook de budgettaire tegenargumenten vindt de spreker ongeloofwaardig. Als de overheid niet ingrijpt zullen binnenkort geen inlandse paardenwedrennen meer bestaan en bijgevolg zullen ermee verbonden fiscale ontvangsten ook verdwijnen. Dit zal een jaarlijks verlies betekenen van circa 2,5 miljoen euro voor de Vlaamse schatkist. Het voorstel waarbij de sector zich zelf saneert zal geen oplossing bieden. De overheid moet immers, in elk geval wat het dierenwelzijn en de gokverslaving aangaat, op het terrein aanwezig zijn.

Ook de verwijten inzake de etatisering van een economische sector snijden weinig hout. Door de ingediende amendementen is de invloed van de Vlaamse overheid teruggedrongen tot de benoeming van de voorzitter van de VZW VFP (Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen) en het gebruik van een sturende beheersovereenkomst waarin bepalingen inzake dierenwelzijn en gokverslaving zijn opgenomen. Bovendien bevatten de argumenten van de tegenstanders tegenstrijdigheden en zit alvast de heer Bex niet op de golfengete van

de heren Bruno Tobbyack en Ludo Sannen. De heer Jos Bex wil minder tussenkomst van de overheid. Volgens de heren Tobbyack en Sannen is het decreet dan weer te vrijblijvend.

E. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN EINDSTEMMING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij artikel 1 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Bij artikel 2 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 3

1. De heer *Herman De Reuse* vraagt verduidelijking bij de termen draf en galop.

Zijn de vluchtkoersen, de haagrennen en steeplerennen in de galop inbegrepen ?

De heer *André Denys* antwoordt bevestigend.

2. Het amendement nr. 1 voorgesteld door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* (*Parl. St. VI. Parl., 2002-2003, 1462/2*) strekt ertoe in artikel 3 een 6° en 7° toe te voegen, die luiden als volgt :

“6° disciplines : er zijn galoprennen en drafrennen, die elk op zich een aparte discipline vormen ;

7° wedkantoor : houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op wedstrijden die in het buitenland plaatsvinden.”.

Het amendement nr. 1 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

2. Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen

HOOFDSTUK 2

Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen

Artikel 4

1. Het amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe artikel 4 te vervangen door wat volgt :

“Artikel 4

“Er wordt een sportfederatie als een vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen” opgericht, in het kort “VFP”, hierna de “Federatie” te noemen.”.

Het feit dat de Vlaamse regering gemachtigd werd onder de voorwaarden van dit decreet mee te werken aan de oprichting van een VZW “Vlaamse Federatie voor de Paardenwedrennen” was misschien te etatiserend.

De heer *Bruno Tobbyack* vraagt of de VFP de enige sportfederatie is die bij decreet is opgericht ?

De heer *Johan De Roo* antwoordt dat de Vlaamse Sportfederatie op initiatief van een aantal sportverenigingen bij decreet is opgericht.

De heer *André Denys* antwoordt dat de VZW De Rand bij decreet werd opgericht. De spreker vervolgt dat hij de VFP gezag wil geven om redenen die hij reeds eerder aanhaalde.

De heer *Bruno Tobbyack* vraagt wat de overheid gaat doen indien in deze VFP binnen enige tijd onenigheid zou ontstaan en er zich afsplitsingen zouden voordoen. Stel even dat de penningmeester van de VZW met de kas aan de haal gaat en diens gevolg een deel van de VZW die dat gesjoemel niet neemt, zich afscheurt.

De heer *André Denys* antwoordt dat er een beheersovereenkomst zal worden afgesloten met de Vlaamse regering en dat de VFP verantwoording zal moeten afleggen. De rekening wordt gecontroleerd door een beëdigd bedrijfsrevisor en de Federatie dient jaarlijks een rapport in bij de Vlaamse regering betreffende de evaluatie van de uitvoering van het beheerscontract gedurende het afgelopen kalenderjaar.

De Federatie zal niet kunnen opsplitsen omdat de Federatie de licenties zal uitreiken aan de renverenigingen. De indieners willen een sterke Federatie die gezag uitstraalt. Een andere sportfederatie zal machteloos zijn.

Op vraag van de heer *Bruno Tobbac* of er dan geen ruimte is aan vrij initiatief antwoordt de heer *André Denys* dat een sterke Federatie noodzakelijk is en dat de sector onder meer kapot is gegaan bij gebrek eraan.

De heer *Bruno Tobbac* stelt dat de decretale oprichting van deze sportfederatie op zich geen waarborg vormt voor de sterkte van deze Federatie. Wat is de waarborg dat deze Federatie niet precies door dezelfde mensen zal worden geleid dan diegenen die de vorige Federatie ten gronde hebben gericht ?

De heer *André Denys* antwoordt dat de Vlaamse regering de voorzitter van de Federatie benoemt. Bovendien stelt de spreker vast dat de critici van dit decreet enerzijds de aanpak etatiserend vinden maar anderzijds wel waterdichte waarborgen eisen. De aanpak, zoals bijgeschaafd door de voorliggende amendementen (sturende beheersovereenkomst, voorzitter van de Federatie wordt benoemd door de Vlaamse regering), is vergelijkbaar met de Ierse hervorming, die een groot succes is gebleken.

De heer *Ludo Sannen* vindt dat de sector zichzelf moet herstructureren. Hij gelooft in de slagkracht van de mensen, eerder dan in een opgelegde aanpak van bovenaf. Indien deze mensen daarin slagen kunnen ze daarna een gesprekspartner voor de overheid worden. De spreker deelt de mening dat de sterkte van de Federatie niet wordt gewaarborgd door ze decretaal op te richten.

De heer *André Denys* repliceert dat de de Rondetafelconferentie met de sector geleid heeft tot een Handvest paardenrennen (zie bijlage 1) dat op vraag van de sector tot stand is gekomen en door de sector eenparig is onderschreven. De heer *André Denys* erkent dat er een spanningsveld is, maar heeft vertrouwen in de goede afloop. Hij kan dit niet voor 100 % waarborgen maar wijst op de

controlemiddelen die in het voorstel van decreet zijn opgenomen (onder meer doordat artikel 9 de evaluatie van de beheersovereenkomst regelt).

De heer *Ludo Sannen* en *Bruno Tobbac* vindt de ondertekening van het handvest door de sector in tegenspraak met de noodzaak tot de decretale oprichting van een Federatie. Iedereen is het roerend eens over wat er moet gebeuren en toch moet de decreetgever het voor hen doen.

De heer *André Denys* antwoordt dat de mensen die de rondetafelconferentie aanwezig waren ervan overtuigd zijn dat de steun van de overheid noodzakelijk is om een culturele schok teweeg te brengen zodat de neuzen van alle renverenigingen in dezelfde richting wijzen en de verplichtingen inzake een correct verloop van de wedstrijden, dierenwelzijn en gokverslaving nageleefd worden. Niet alle elementen aan de basis zijn op dit moment bereid die stap te zetten.

De heer *Johan De Roo* vindt de houding van de heer *Bruno Tobbac* inconsistent. Eerder in het debat stelt hij het decreet te zullen goedkeuren indien het fiscale luik wordt geschrapt en nu fulmineert hij reeds tegen het decretaal oprichten van de Federatie zelf. Het is evident dat de Federatie maar kans op slagen heeft indien zij bemand wordt door integere mensen. Indien de sector deze kans niet neemt, kan men vragen stellen bij het voortbestaan van deze sector. De spreker herinnert eraan dat de Vlaamse Sportfederatie als VZW werd opgericht door een aantal sportverenigingen en later is erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

De heer *Bruno Tobbac* vraagt aan de indieners wat er gebeurt wanneer een tijdje na de oprichting de Federatie in elkaar klapt. Wat doet de Vlaamse overheid dan ? Zal de fiscale maatregel dan worden afgeschaft, kan de Vlaamse regering dan ingrijpen ? Deze sanctiemogelijkheden staan er momenteel niet in. Volgens de voorliggende teksten zal er enkel een negatieve evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst op volgen. Er is geen enkele controlemogelijkheid door de Vlaamse regering.

De heer *André Denys* verwijst naar zijn eerdere replieken en stelt verder dat een schrapping van het decreet tot de mogelijkheden behoort indien de sector zich niet zou houden aan de regelgeving.

De heer *Dirk Van Mechelen* verwijst naar artikel 7. Indien de Federatie de bepalingen uit de beheersovereenkomst niet naleeft, dan gaat het om contractbreuk en zal er worden opgetreden.

De heer *Bruno Tobbyack* vraagt wat dit optreden inhoudt. Betekent dit dat de beheersovereenkomst wordt opgezegd ?

De minister *Dirk Van Mechelen* antwoordt bevestigend. De bevoegdheden die aan de Federatie werden overgedragen vallen dan weg.

De heer *Bruno Tobbyack* antwoordt dat de Federatie dan nog altijd bestaat want ze is decretaal opgericht. Met deze Federatie zal de Vlaamse regering verplicht zijn een nieuwe beheersovereenkomst op te richten. Er is immers geen alternatief mogelijk.

Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst naar artikel 7, alinea 1, 6° :

6° de maatregelen die bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit het beheerscontract.

Hieruit kan worden afgeleid dat de afspraken vervallen indien de Federatie de bepalingen opgenomen in het beheerscontract niet nakomt. Het is vergelijkbaar met de beheersovereenkomst afgesloten met de VRT. Indien de VRT de afspraken, opgenomen in de beheersovereenkomst, niet naleeft, zal de voogdijminister de dotatie niet meer doorstorten. Wanneer het decreet beter bestuurlijk beleid in voege zal zijn, zal het instrument beheersovereenkomst overigens algemeen verspreid zijn in de Vlaamse administratie.

De heer *Bruno Tobbyack* antwoordt dat het decreet de Vlaamse overheid oplegt om de beheersovereenkomst met 1 mogelijke partner af te sluiten. De verwijzing naar de situatie met de VRT gaat niet op. De dotatie aan de VRT wordt bepaald door de Vlaamse overheid.

De heer *Dirk Van Mechelen* repliceert dat het hier om een contractuele verbintenis gaat met alle gevolgen van dien.

De heren *Ludo Sannen* en *Bruno Tobbyack* stellen dat het gaat om de creatie van een monopoliepositie. Wanneer de bepalingen van de beheersovereenkomst niet worden nageleefd, is het gedaan met elke paardenwedren zolang het probleem niet opgelost is.

De heer *André Denys* antwoordt dat het monopolie enkel op het niveau van de Federatie wordt opgelegd maar niet op het niveau van de renverenigingen.

De heer *Dirk Van Mechelen* wijst erop dat er momenteel niemand licenties uitreikt. De huidige onwettige situatie is veel problematischer.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 5

1. Een amendement nr. 3 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe in het eerste lid, 6°, op de tweede regel, na het woord “weddenschappen” het woord “, *dierenwelzijn*” in te voegen.

De heer *André Denys* licht toe dat, om het imago van de paardenwedrennen te verbeteren, men ook specifiek aandacht zal schenken aan het dierenwelzijn en hiervoor nauw zal samenwerken met de federale “Raad voor het Dierenwelzijn”.

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

2. Een amendement nr. 4 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe in het eerste lid, 7°, op de tweede en derde regel, de woorden “, *federale en in de andere gewesten*,” te schrappen.

De heer *André Denys* licht toe dat een zo ruim mogelijke samenwerking met andere federaties moet mogelijk zijn, ook met buitenlandse federaties.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

3. Een amendement nr. 5 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe in artikel 5 aan het eerste lid een 8°, 9° en 10° toevoegen, die luiden als volgt :

“8° *het grote publiek duidelijk te informeren omtrent de reële winst die elk type van weddenschap dat georganiseerd wordt op paardenwedrennen kan opleveren ;*

9° *voorlichtingscampagnes op te zetten omtrent de risico's verbonden aan gokverslaving op economisch, sociaal en psychologisch vlak ;*

10° *samen met de bevoegde overheden en de diverse op het terrein actieve verenigingen een actief en gecoördineerd preventie- en opvangbeleid inzake gokverslaving uit te stippelen.*”.

De indiener verwijst naar zijn toelichting bij dit amendement dat reeds ter sprake kwam in de algemene bespreking.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

4. Het aldus geamendeerde artikel 5 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 6

De heer *Ludo Sannen* vraagt of dit artikel inhoudt dat het Vlaams Parlement na zo een mededeling door de Vlaamse regering de statuten van de Federatie moet bespreken ?

Minister *Dirk Van Mechelen* antwoordt dat het gaat om een informatieplicht. Het Vlaams Parlement bepaalt zelf zijn werkzaamheden, het kan dus overgaan tot een bespreking maar dat is niet noodzakelijk. In het ontwerp van decreet houdende beter bestuurlijk beleid dat eerlang ter bespreking aan het Vlaams Parlement is een gelijkaardige procedure opgenomen.

Artikel 6 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 7

1. Een amendement nr. 6 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe in het eerste lid 1° en 4° schrappen. De heer *André Denys* verantwoordt dit amendement om tegemoet te komen aan de kritiek van de verstaatsing van deze sector. Zowel het beheer, de werking en de samenstelling van de bestuursorganen van de VFP, evenals het ondernemingsplan zijn interne aangelegenheden en horen niet thuis in het beheerscontract.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

2. Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 8

Bij artikel 8 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 9

1. Amendement nr. 7 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer *Marc Van den Abeelen*, strekt ertoe een derde lid toe te voegen, dat luidt als volgt :

“De Federatie kan aan de Vlaamse regering gemotiveerde adviezen voorleggen met betrekking tot het percentage van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen.”.

De indiener verantwoordt dit amendement als volgt. Het percentage van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen kan een decisieve invloed hebben op het welslagen van de hervorming die het voorliggende voorstel van decreet beoogt.

Om redenen van budgettaire voorzichtigheid wenst de indiener het belastingspercentage initieel te zetten op 30%, te berekenen op de bruto-marge, dit is het bedrag van de ingezette sommen, te verminderen met de uitkeringen aan de spelers.

Indien na verloop van tijd zou blijken dat het voorstel van decreet inderdaad het beoogde kader geschapen heeft waarbinnen de sector zich op een maatschappelijk verantwoorde wijze ontwikkelt, kan het taxatiesysteem, op basis van gemotiveerde voorstellen en adviezen, worden herbekeken.

Het amendement nr. 7 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

2. Het aldus geamendeerde artikel 9 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 10

Bij artikel 10 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 10 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 11

1. Door de heren André Denys en Marc Van den Abeelen wordt een amendement nr. 8 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) ingediend, dat ertoe strekt dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 11

De Vlaamse regering benoemt de voorzitter van de Federatie.”.

De heer *André Denys* verantwoordt het amendement als volgt : gelet op de aard en de doeleinden van de op te richten VFP, lijkt het niet nuttig om deze aan het toezicht te onderwerpen van een commissaris van de Vlaamse regering. De enige binding met de overheid is het formaliseren van de aanstelling van de voorzitter. Dit is identiek aan de situatie zoals die in Ierland bestaat.

De heer *Herman De Reuse* vraagt verduidelijking bij dit amendement. Begrijpt de spreker het goed dat de indieners van het amendement beogen alle regels betreffende het toezicht te schrappen en dat het volstaat dat de voorzitter van de Federatie benoemd wordt door de Vlaamse regering ? Dit laatste is volgens de spreker geen ideale formule. De aanstelling van de voorzitter door de Vlaamse regering symboliseert het wantrouwen dat blijkbaar bestaat. De spreker noemt zich namens de Vlaams Blok-fractie ook voorstander van het behoud van de tweede alinea van dit artikel.

De heren André Denys en Marc van den Abeelen trekken hierop hun amendement in. De heer André Denys dient hierop de amendementen 9 en 10 in.

2. Amendement nr. 9 . (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer André Denys, strekt ertoe het eerste lid van artikel 11 te schrappen.

Amendement nr. 9 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

3. Amendement nr. 10 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer André Denys, strekt ertoe in artikel 11, in het tweede lid, op de tweede regel, het woord “dit” vervangen door het woord “het”. De indiener verantwoordt dit amendement om taalkundige redenen.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

4. Het aldus geamendeerde artikel 11 wordt aangenomen met 10 bij 3 onthoudingen.

Artikel 12

Bij artikel 12 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 12 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 3

Vergunningen

Artikel 13

Een amendement nr. 11 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heren André Denys en Marc Van den Abeelen, strekt ertoe paragraaf 2 te vervangen door wat volgt :

“§ 2. Alleen de volgende weddenschappen op paardenwedrennen zijn toegestaan :

1° de “onderlinge” weddenschappen op paardenwedrennen die in Vlaanderen plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de totalisator voor rekening van de organiserende renvereniging ;

2° de weddenschappen bij ‘vaste notering’ op paardenwedrennen die in Vlaanderen plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de bookmakers ;

3° de ‘onderlinge’ weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren ;

4° de weddenschappen bij “eindnotering binnen de omheining” op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.”.

De heer *André Denys* verantwoordt dit amendement als een stroomlijning van de tekst met betrekking tot de definities in artikel 3 en de indeling op basis van de hoofdstukken V, VI, VII en VIII.

De heer *Ludo Sannen* begrijpt niet dat de indieners van dit amendement in § 2, 1° en 2°, de term Vlaanderen hanteren en niet Vlaamse Gewest of Vlaamse Gemeenschap. Als het gaat om de toepassing van een gewestmaterie (wat de term het Vlaamse Gewest zou vereisen), kan het niet om een sportbevoegdheid gaan en als het om een gemeenschapsbevoegdheid zou gaan (wat de term de Vlaamse Gemeenschap zou vereisen) raakt men met de toepassing ervan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de knoei.

De heer *André Denys* erkent dat het gaat om een gewestmaterie, namelijk de uitoefening van de bevoegdheid inzake spelen en weddenschappen.

De heer *Ludo Sannen* noteert dat het hier dus niet om de uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheid sport gaat.

De indieners van het amendement aanvaarden bij de redactie van het verslag een technische correctie op hun amendement waarbij telkens het woord “Vlaanderen” wordt vervangen door de woorden “het Vlaamse Gewest”.

Het amendement nr. 11 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt aangenomen met 10 tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 14

1. Minister *Dirk Van Mechelen* suggereert een amendement op artikel 14, eerste lid, om artikel 14 coherent te maken met artikel 7 waarin wordt bepaald dat tussen de Federatie en de Vlaamse regering een beheerscontract wordt afgesloten.

De decretale machtiging aan de Federatie om de vergunningen uit te reiken, te weigeren, te schorsen en in te trekken is afhankelijk van een correcte uitvoering van de bepalingen van het beheerscontract.

Door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* wordt een amendement nr. 12 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) ingediend dat ertoe strekt het eerste lid te vervangen door wat volgt :

“De Federatie is ertoe gemachtigd om, binnen de voorwaarden zoals omschreven in het beheerscontract, namens de Vlaamse regering de vergunningen uit te reiken, te weigeren, te schorsen en in te trekken.”.

Het amendement nr. 12 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

2. Het aldus geamendeerde artikel nr. 14 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 15

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 15 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 4

Renverenigingen

Artikelen 16 tot 18

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 16 tot 18 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 5

Verplichte financiële bijdrage voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren

Artikel 19

1. Door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* wordt amendement nr. 13 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) voorgesteld, dat er toe strekt de twee laatste zinnen van artikel 19 te vervangen door de volgende zin :

“De bijdrage aan de sector wordt geregeld in een protocol tussen de Federatie en de disciplines.”.

De heer *André Denys* verantwoordt dit amendement als volgt : de bijdrage van de bookmakers en van de wedkantoren wordt berekend op de omzet en niet op de brutomarge.

De bijdrage aan de sector dient geregeld te worden in een protocol tussen de VFP en de disciplines.

Het amendement nr. 13 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel 19 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 6

Totalisator

Artikelen 20 tot 22

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 20 tot 22 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 7

Bookmakers

Artikel 23

1. Door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* wordt een amendement nr. 14 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) voorgesteld, dat ertoe strekt in artikel 23 in het tweede lid de laatste zin schrappen. De heer *André Denys* verklaart dat deze praktische regeling niet thuis hoort in het decreet. Het tijdstip van het sluiten van de weddenschappen zal worden vastgesteld in een protocol tussen de Federatie en de betrokken bookmakers. Het betreft een te letterlijke omzetting van het Handvest.

Het amendement nr. 14 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

2. Het aldus geamendeerde artikel 23 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 24

1. Door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* wordt een amendement nr. 15 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) voorgesteld, dat er toe strekt in artikel 24 op de tweede regel, het woord “brutomarge” te vervangen door het woord “omzet”. De heer *André Denys* verantwoordt dit amendement door te stellen dat in de rondetafel van 27 september 2002 werd beslist dat de bijdrage van de bookmakers naar de sector 7 % op de omzet bedraagt. Bij de redactie van het voorstel van decreet werd “brutomarge” vermeld in plaats van “omzet”. Deze materiële vergissing dient rechtgezet te worden.

Het amendement nr. 15 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

2. Het aldus geamendeerde artikel 24 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 8

Wedkantoren

Artikel 25

Bij artikel 25 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 25 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 26

1. Door de heren *André Denys* en *Marc Van den Abeelen* wordt een amendement nr. 16 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) voorgesteld, dat er toe strekt in artikel 26 op de tweede regel, het woord “brutomarge” vervangen door het woord “omzet”. De heer *André Denys* licht toe dat op de rondetafel van 27 september 2002 werd beslist dat de wedkantoren een bijdrage ristonneren naar de sector van 5 % op de omzet. Bij de redactie van het voorstel van decreet werd “brutomarge” vermeld in plaats van “omzet”. Deze materiële vergissing dient rechtgezet te worden.

Het amendement nr. 16 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

2. Door de heren André Denys en Marc Van den Abeelen wordt een amendement nr. 17 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*) voorgesteld, dat er toe strekt op de derde, vierde en vijfde regel, de zinsneede “, in een verhouding van 50% voor de galopdiscipline en 50% voor de drafdiscipline” te schrappen.

De heer *André Denys* licht toe dat op de rondetafelconferentie paardenwedrennen een consensus werd bereikt in die zin dat het geld dat de renverenigingen van de wedkantoren ontvangen in een verhouding 50/50 zou verdeeld worden tussen draf en galop, doch dit met dien verstande dat deze verhouding na een periode van drie jaar zou geëvalueerd worden (punt 29 van het handvest, goedgekeurd op de RTC Paardenrennen op 27 september 2002). Gezien het tijdelijke karakter kan dit niet in het decreet vermeld worden, dit moet in een protocol geregeld worden. Overigens voorziet artikel 19 voor de verdeling van de bijdrage in een protocol tussen de VFP en de disciplines.

Het amendement nr. 17 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

3. Het aldus geamendeerde artikel 26 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK 9

De belastingen op de weddenschappen

Artikel 27

1. De heer *Bruno Tobback* vraagt verduidelijking over het tijdstip van inwerkingtreding van dit artikel. Volgens artikel 30 treden de verschillende bepalingen van dit decreet in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen data en uiterlijk op 1 maart 2003, met uitzondering van de bepalingen in hoofdstuk 6, die uiterlijk op 1 januari 2004 in werking treden. Het fiscale voordeel kan in werking treden vooraleer de beheersovereenkomst is afgesloten. Het decreet legt geen verband tussen beide.

Men kan perfect enkele jaren wachten met het afsluiten van de beheersovereenkomst en ondertussen het fiscale voordeel toekennen.

Volgens de heer *André Denys* heeft de heer *Bruno Tobback* een punt en moet artikel 30 worden ge-

amendeerd in die zin dat de bepalingen van het decreet pas in werking treden op 1 januari 2004.

De heer *Herman De Reuse* vindt het niet zo verstandig om de inwerkingtreding van dit decreet te verdagen naar 1 januari 2004. Essentieel lijkt hem de koppeling tussen het afsluiten van een beheersovereenkomst en de inwerkingtreding van het fiscale voordeel.

De heer *André Denys* erkent dat de voorbereiding van een goede beheersovereenkomst tijd vergt. 1 januari 2004 lijkt een ideale startdatum.

De heer *Ludo Sannen* stelt voor de Vlaamse regering de inwerkingtreding te laten bepalen wanneer de beheersovereenkomst is afgesloten.

De heer *Chris Vandenbroeke* vreest dat hier uitstel van komt.

De heer *Bruno Tobback* meent dat er een koppeling moet zijn tussen het fiscale voordeel en de herstructurering van de sector en het afsluiten van een beheersovereenkomst. Dat blijkt ook uit de toelichting bij het voorstel van decreet, verstrekt door de indieners. De koppeling laat toe dat de Vlaamse overheid op het moment dat de beheersovereenkomst en het fiscale voordeel in werking treedt, kan inschatten wie de nieuwe Federatie gestalte geeft, of deze mensen de steun genieten van de sector en of de sector bereid is de herstructurering uit te voeren .

Daar staat tegenover dat het enige dat uit de huidige tekst met zekerheid kan worden afgeleid de inwerkingtreding van het fiscale voordeel uiterlijk op 1 maart 2003 is. Dit is de fundamentele kritiek van de sp-a van bij het begin van de bespreking van dit voorstel van decreet. Momenteel hangt het af van de goodwill van beide partijen (de Federatie en de Vlaamse regering) om een beheersovereenkomst af te sluiten. Wat als deze vertegenwoordigers van de Federatie met onredelijke eisen aan tafel komen zitten in de wetenschap dat het fiscale voordeel toch zal worden toegekend. Het toekennen van het fiscale voordeel kan dus niet anders dan gekoppeld zijn aan het afsluiten van een beheersovereenkomst. Zoniet is de ganse operatie een lege doos.

De heren *Eric Van Rompuy* en *André Denys* sluiten zich aan bij de analyse van de heer *Bruno Tobback*. De heer *Eric Van Rompuy* wijst er verder op dat het voorbereiden van een goede beheersovereenkomst een zestal maanden vergt. Een inwerkingtreding op 1 januari 2004 lijkt dan ook raadza-

De heer *André Denys* kondigt dienaangaande een amendement aan op artikel 30 dat de inwerkingtreding regelt.

Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst naar een inwerkingtredingsbepaling van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (verwijzing B.S. van 8 juni 1999, eerste uitgave) dat in werking trad op 1 oktober 1999. Dit was van de toenmalige decreetgever een bewuste keuze. De huidige minister van Ruimtelijke Ordening heeft als een van zijn eerste beleidsdaden in dit beleidsdomein het Vlaams Parlement verzocht het decreet te laten in werking treden op 1 mei 2000 (decreet van 28 september 1999, B.S. 30 september 1999, tweede editie). De oorspronkelijke inwerkingtredingsbepaling was immers onuitvoerbaar.

De minister stelt daarom voor het volgende voorstel te overwegen : de inwerkingtreding van dit decreet zou worden bepaald op uiterlijk 1 januari 2004. Indien zou blijken dat de sector geen aanstellen maakt om te komen tot een sanering van de sector en het afsluiten van een beheersovereenkomst die voldoet aan de bepalingen in dit voorstel van decreet dan verbindt de minister er zich namens de Vlaamse regering toe om in een programmadecreet dat de derde aanpassing van de begroting 2003 zal begeleiden aan het Vlaams Parlement voor te stellen de inwerkingtredingsbepaling van dit decreet te schrappen en dus de inwerkingtreding uit te stellen.

2. Het amendement nr. 18 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer Marc van den Abeelen, strekt ertoe artikel 27 te vervangen door wat volgt :

“Artikel 27

"In artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden 1. en 2., 1° en 2° vervangen door wat volgt :

1° De belasting, geheven op het brutobedrag van de sommen, ingezet bij spelen en weddenschappen, andere dan weddenschappen bij paardenwedrennen, wordt vastgesteld op 15% ;

2° De belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden en op de wed-

denschappen die in het buitenland plaatsvinden, wordt vastgesteld op 30% ."

De heer *Marc van den Abeelen* licht het amendement toe als volgt : het bestaande takssysteem voor de weddenschappen op de paardenwedrennen, is gebaseerd op het onderscheid tussen wedrennen georganiseerd in het binnenland en wedrennen die in het buitenland worden georganiseerd, wordt best vereenvoudigd en vervangen door een uniform, niet-discriminatoire en transparante systeem.

Ongeacht de locatie waar de wedrennen worden georganiseerd en ongeacht de toegepaste techniek van de weddenschap, wordt een eenvoudig tarief ingevoerd van 30% dat moet toegepast worden op de brutomarge.

Om redenen van budgettaire voorzichtigheid enerzijds en de sector niettemin de mogelijkheid te gunnen zichzelf te reorganiseren binnen een evenwichtig en rechtvaardig decretaal kader, verkiest de indiener het tarief te stellen op 30%.

Het amendement nr. 18 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 28

1. Een amendement nr. 19 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2*), voorgesteld door de heer Marc Van den Abeelen, strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 28

Het aandeel van de winnaars mag niet minder dan 50 % van de inzetten bedragen.

De Federatie kan in de licenties die zij toekent het percentage bepalen dat maximaal aan de winnaars toekomt, overeenkomstig de regels die dienaangaande vastgelegd worden in het beheerscontract. "

De indiener licht het amendement toe als volgt : volgens de op heden geldende wetgeving, meer bepaald artikel 66, § 3, 3°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en artikel 44 van het KB van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zijn er enkel minima voorgeschreven die

aan de winnaars (onderlinge weddenschappen) dienen toe te komen en geen maxima.

In de oorspronkelijke tekst van het voorstel van decreet werd er nu wel een maximum voorzien, namelijk 80 %, met als doel de gokverslaving tegen te werken.

Specialisten uit de sector hebben echter opgemerkt dat het voorziene percentage van 80 % direct de mogelijkheid voorkomt om samen te kunnen spelen in de Franse en Engelse pools, wat niet de bedoeling was van het voorstel van decreet.

Het is dan ook niet aangewezen het percentage van 80 % in het decreet op te nemen, maar anderszinds mag geen afstand gedaan worden van de bezorgdheid voor de bescherming van de spelers.

De VFP zal dan ook een percentage kunnen voorzien bij het toekennen van de rekening houdende met de regels die dienaangaande vastgelegd worden beheerscontract.

Het amendement nr. 19 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK 9

Slotbepalingen

Artikel 29

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 29 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 30

Een amendement nr. 20 (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/2), voorgesteld door de heer Marc Van den Abeelen, strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 30

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum, na het afsluiten van het beheerscontract, en uiterlijk op 1 januari 2004.”

Het amendement nr. 20 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Eindstemming

De heer *Ludo Sannen* vraagt om de eindstemming uit te stellen. De reden hiertoe is dat onder meer door de heren Erik Matthijs en Eric Van Rompuy gewezen is op een aantal juridische onzekerheden. Het lijkt de spreker opportuun om voor de eindstemming in de Commissie te laten nagaan of de opgeworpen juridische onzekerheden niet kunnen leiden tot de vernietiging van een aantal bepalingen uit het decreet.

De stelling van de heer André Denys dat bij de behandeling van dit voorstel van decreet andere maatstaven gelden dan bij de behandeling van gelijkaardige voorstellen van decreet kan voor een deel beaamd worden. Het is opvallend dat de CD&V-fractie die zelf een aantal juridische problemen heeft opgeworpen toch voorstander is van een eindstemming vandaag. Dit lijkt de heer Ludo Sannen geen goed commissiewerk.

De heren *André Denys* en *Johan De Roo* vragen de eindstemming.

De heer *Johan De Roo* wijst er verder op dat het voordeel van de eindstemming is dat er een verslag komt met de tekst aangenomen door de commissie. Op die manier kan elke Vlaamse volksvertegenwoordiger die dat wenst amendementen voorbereiden en zal iedereen moeten kleur bekennen.

Volgens de heer *Ludo Sannen* is de kleur al bekend.

Het voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (*Parl. St.*

VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/1) wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Om taalkundige redenen wordt in het opschrift van het decreet de zinsnede "houdende machtiging van de Vlaamse regering" vervangen door de zinsnede "houdende machtiging aan de Vlaamse regering".

De verslaggever,

De voorzitter

Erik MATTHIJS

Marc VAN DEN ABEELEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Voorstel van decreet**

houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet wordt aangehaald als : “Paardenwedrennendecreet”.

Artikel 3

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° renvereniging : een vereniging zonder winstgevend doel die beschikt over een vergunning voor het organiseren van paardenwedrennen en voor het organiseren van de “onderlinge” weddenschappen op en buiten de renbaan met betrekking tot paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest ;
- 2° totalisator : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over de vergunning voor de exploitatie van de “onderlinge” weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest en dit voor rekening van de renverenigingen ;

3° bookmaker : een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen “bij notering” binnen de omheining van de renbaan ;

4° de kansspelcommissie : de commissie, opgericht bij artikel 9 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers ;

5° brutomarge : de omzet van de totalisator, de bookmakers en de turfkantoren min het bedrag dat uitbetaald wordt aan de winnaars ;

6° disciplines : er zijn galoprennen en drafrennen, die elk op zich een aparte discipline vormen ;

7° wedkantoor : houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op wedstrijden die in het buitenland plaatsvinden.

HOOFDSTUK 2

Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen

Artikel 4

Er wordt een sportfederatie als een vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen” opgericht, in het kort “VFP”, hierna de “Federatie” te noemen.

Artikel 5

De Federatie heeft als doeleinden :

- 1° namens de Vlaamse regering de vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan, voor het organiseren van paardenwedrennen evenals voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen uit te reiken en de naleving van de voorwaarden in de vergunningen te controleren ;
- 2° de coördinatie, centralisatie en herverdeling van de verplichte financiële bijdragen voor de sector van het paardenwedrennen, bedoeld in artikel 19, te regelen ;

- 3° de paardenwedrennen te promoten, de fokkerij van renpaarden te stimuleren en jockeys op te leiden ;
- 4° de controles op het koersverloop, hieronder begrepen de aanstelling van een college van koerscommissarissen, te organiseren ;
- 5° een strategie van promotie en communicatie te voeren, onder meer via de media ;
- 6° de acties van de bevoegde instanties inzake de bescherming van spelers op weddenschappen, dierenwelzijn en dopingpreventie te ondersteunen ;
- 7° haar activiteiten met die van de andere federaties voor paardenwedrennen te coördineren ;
- 8° het grote publiek duidelijk te informeren omtrent de reële winst die elk type van weddenschap dat georganiseerd wordt op paardenwedrennen kan opleveren ;
- 9° voorlichtingscampagnes op te zetten omtrent de risico's verbonden aan gokverslaving op economisch, sociaal en psychologisch vlak ;
- 10° samen met de bevoegde overheden en de diverse op het terrein actieve verenigingen een actief en gecoördineerd preventie- en opvangbeleid inzake gokverslaving uit te stippelen.

Om haar doeleinden te realiseren, kan de Federatie op tijdelijke of permanente basis samenwerken met andere organisaties, instellingen of diensten, meer in het bijzonder met de kansspelcommissie, dit onder meer door het sluiten van een samenwerkingsprotocol met de federale Staat.

Artikel 6

De statuten van de Federatie en de latere wijzigingen ervan worden door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Artikel 7

Er wordt tussen het Vlaamse Gewest en de Federatie, binnen zes maanden na haar oprichting, een beheerscontract gesloten, waarin onder meer het volgende wordt bepaald :

- 1° de taken die de Federatie op zich neemt ter vervulling van haar doel ;
- 2° het toezicht van het Vlaamse Gewest op de realisatie door de Federatie van haar doel ;
- 3° de bijzondere regels voor de samenwerking met de kansspelcommissie ;
- 4° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit het beheerscontract.

Het beheerscontract is geen akte of reglement, bedoeld in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Alle clausules in het beheerscontract worden geacht contractueel te zijn.

Artikel 8

§ 1. Het beheerscontract wordt gesloten voor een periode van vijf jaar.

§ 2. De Federatie legt uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van het beheerscontract aan de Vlaamse regering een nieuw ontwerp van beheerscontract voor. Indien bij het verstrijken van het beheerscontract geen nieuw beheerscontract in werking is getreden, wordt het beheerscontract van rechtswege verlengd tot het ogenblik dat een nieuw beheerscontract in werking is getreden.

§ 3. Elk beheerscontract en elke wijziging en verlenging van het beheerscontract wordt door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Artikel 9

De Federatie brengt aan de Vlaamse regering jaarlijks vóór 1 juni een rapport uit betreffende de evaluatie van de uitvoering van het beheerscontract gedurende het afgelopen kalenderjaar.

Het jaarlijkse rapport, bedoeld in het eerste lid, wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement vóór 30 september.

De Federatie kan aan de Vlaamse regering gemotiveerde adviezen voorleggen met betrekking tot het percentage van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen.

Artikel 10

De Federatie stelt een beëdigde bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en van de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

Artikel 11

De bijzondere voorwaarden, regels en te volgen procedures voor de uitoefening van het toezicht worden nader omschreven in een overeenkomst die gesloten wordt tussen de Federatie en de Vlaamse regering.

Artikel 12

De Federatie voert een volledige boekhouding, in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

HOOFDSTUK 3

Vergunningen

Artikel 13

§ 1. De opening van een paardenwedrenbaan, het organiseren van paardenwedrennen evenals het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen zijn onderworpen aan de voorafgaande vergunning door de Vlaamse regering.

§ 2. Alleen de volgende weddenschappen op paardenwedrennen zijn toegestaan :

1° de ‘onderlinge’ weddenschappen op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de totalisator voor rekening van de organiserende renvereniging.

2° de weddenschappen bij ‘vaste notering’ op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die wedden-

schappen is voorbehouden voor de bookmakers.

3° de ‘onderlinge’ weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.

4° de weddenschappen bij ‘eindnotering binnen de omheining’ op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt :

1° de vorm van de vergunningen en de voorwaarden waaraan het verlenen, de weigering, de schorsing en de intrekking van de vergunningen onderworpen zijn ;

2° de bijzondere voorwaarden voor de aanneming van de weddenschappen.

Artikel 14

De Federatie is ertoe gemachtigd om, binnen de voorwaarden zoals omschreven in het beheerscontract, namens de Vlaamse regering de vergunningen uit te reiken, te weigeren, te schorsen en in te trekken.

De Federatie controleert de naleving van de voorwaarden, vastgelegd in de vergunningen.

Bij weigering, schorsing of intrekking van een vergunning kan de aanvrager of houder van de vergunning beroep aantekenen bij de Vlaamse regering volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Artikel 15

De vergunningen worden verleend hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking.

Zij kunnen te allen tijde worden ingetrokken zonder opzegging, noch vergoeding.

HOOFDSTUK 4

Renverenigingen

Artikel 16

De renvereniging zorgt voor de organisatie van paardenwedrennen. De toestemming tot organiseren is afhankelijk van het verkrijgen van een vergunning en het toepassen van de vergunningsvoorwaarden.

De renvereniging is tijdens de paardenwedrennen verplicht toegang en medewerking te verlenen aan de leden en mandatarissen van de Federatie en van de kansspelcommissie.

Artikel 17

De renvereniging is een vereniging zonder winstgevend doel en voert haar boekhouding in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

Elke renvereniging stelt een meerjaren-businessplan op en stelt een beëdigd bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

Artikel 18

De bestuurders van de renvereniging mogen geen deel uitmaken van het bestuur van de Federatie.

De renverenigingen mogen geen aandeelhouder zijn, noch mogen de bestuurders van de renverenigingen een bestuursmandaat bekleden in de totalisator of bij de wedkantoren, waarvan zij volledig onafhankelijk moeten zijn.

De renverenigingen zijn volledige openheid verschuldigd aan de Federatie.

HOOFDSTUK 5

Verplichte financiële bijdrage voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren

Artikel 19

De vergunningen voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren zijn gebonden aan de verplichting om een uniforme, niet-discriminerende, transparante en solidaire bijdrage aan de sector te leveren. De bijdrage aan de sector wordt geregeld in een protocol tussen de Federatie en de disciplines.

HOOFDSTUK 6

Totalisator

Artikel 20

De Federatie geeft een vergunning aan een totalisator, die belast wordt met de exploitatie van de weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest, en dit voor rekening van de renverenigingen.

Die vergunning wordt toegekend in de vorm van een zevenjarige concessie, op basis van een private aanbesteding na verzoek tot een aanbod.

Artikel 21

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat de brutomarge van de 'weddenschappen op de renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

Artikel 22

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat een gedeelte van de brutomarge van de 'weddenschappen buiten renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

HOOFDSTUK 7

Bookmakers

Artikel 23

De Federatie geeft vergunningen aan de bookmakers die, op voorstel van de organiserende renvereniging, de toestemming krijgen om weddenschappen te aanvaarden op de paardenwedrennen op de renbaan.

Weddenschappen door bookmakers worden geregistreerd in een controleerbaar geïnformatiseerd systeem.

Artikel 24

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 7% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

HOOFDSTUK 8

Wedkantoren

Artikel 25

De Federatie reikt de vergunningen uit aan de wedkantoren die in het Vlaamse Gewest weddenschappen aannemen op de buitenlandse paardenwedrennen.

Artikel 26

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 5% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renverenigingen.

HOOFDSTUK 9

De belastingen op de weddenschappen

Artikel 27

In artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsme-

de de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden 1. en 2. vervangen door wat volgt :

“1. De belasting, geheven op het brutobedrag van de sommen, ingezet bij spelen en weddenschappen, andere dan weddenschappen bij paardenwedrennen, wordt vastgesteld op 15%.

2. De belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden en op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden, wordt vastgesteld op 30%.”.

Artikel 28

Het aandeel van de winnaars mag niet minder dan 50% van de inzetten bedragen.

De Federatie kan in de licenties die zij toekent het percentage bepalen dat maximaal aan de winnaars toekomt, overeenkomstig de regels die dienaangaande vastgelegd worden in het beheerscontract.

HOOFDSTUK 10

Slotbepalingen

Artikel 29

Artikel 66 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 28 december 1973 en van 22 augustus 1980, wordt opgeheven.

Artikel 30

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum, na het afsluiten van het beheerscontract, en uiterlijk op 1 januari 2004.

BIJLAGE 1 :

Handvest paardenrennen (goedgekeurd op de rondetafelconferentie Paardenrennen
op 27 september 2002 in het Vlaams Parlement)

Handvest paardenrennen

Goedgekeurd op de RTC Paardenrennen op 27/09/2002 in het Vlaams parlement

A. Licenties

1. De Vlaamse overheid is verantwoordelijk voor het uitreiken van de licenties voor het organiseren van de paardenrennen en weddenschappen op deze rennen.
2. De Vlaamse overheid mandateert deze bevoegdheid aan de Vlaamse Federatie voor Paardenrennen (VFP).
3. De VFP werkt nauw samen met de Vlaamse overheid middels een Vlaamse Regeringscommissaris. Er wordt op vrijwillige basis samengewerkt met de federale Kansspelcommissie.
4. Er worden licenties voorzien voor de renverenigingen, de bookmakers, de turfkantoren en de totalisator.

B. Vlaamse Federatie Paardenwedrennen - VFP

5. De VFP omvat zowel de draf- als de galopsport, die op gelijke wijze vertegenwoordigd zijn in de bestuursorganen.
6. De VFP wordt bij decreet opgericht in de vorm van een vzw. Transparantie, integriteit en managementdeskundigheid zijn essentiële elementen. De federatie werkt op basis van een meerjaren businessplan, voert een volledige boekhouding (overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17.7.1975), laat de rekeningen controleren door commissarissen plus een bedrijfsrevisor. De VFP moet volledig onafhankelijk zijn van renverenigingen en wedkantoren, dit impliceert ook dat de VFP geen aandeelhouder in deze verenigingen mag zijn.
7. De 16 stichtende leden (3 voor draf, 3 voor de galop, 4 externe en 6 maatschappelijk) van de VFP worden voorgesteld door de initiatiefnemer van de rondetafelconferentie. Zij vormen gedurende het eerste zes maanden de Algemene Vergadering en kiezen uit hun midden 10 bestuurders, voor een termijn van 3 jaar. Na zes maanden wordt de Algemene Vergadering uitgebreid met andere leden. Een bestuurder van de VFP kan geen mandataris zijn in een renvereniging. Een bestuurder mag slechts twee opeenvolgende mandaten uitoefenen.
8. De VFP moet een bestuurlijke openheid naleven zoals omschreven in het decreet "openbaarheid van bestuur".

Taken

9. De VFP heeft onder meer de volgende taken: het adviseren en het controleren van de licenties, de coördinatie met de Belgische federatie, het promoten en het mediatiseren van de sport, het organiseren van de controle op het koersverloop, het stimuleren van de fokkerij, het stimuleren van de jockeyopleiding, en het controleren van de verdeelsleutel voor de ristoringen naar de sector.
10. De VFP oefent haar adviserende en controlerende opdracht uit middels een beheerscontract met de Vlaamse overheid. De VFP werkt op de meest transparante wijze samen met de Kansspelcommissie.
11. De licenties van de koersverenigingen zijn gebonden aan permanente controle door de VFP. Negatieve controles op het vlak van regelmatig koersverloop, legale weddenschap-

pen, het naleven van het eigen businessplan, en het toepassen van de reglementen leiden tot het intrekken van de licentie.

12. De organisatie van de controle op regelmatig koersverloop is gestoeld op de volgende principes:

- š het aanstellen van een college van koerscommissarissen, bestaande uit 6 personen (3 voor de draf en 3 voor de galop);
- š een koerscommissaris mag zelf geen eigenaar of fokker zijn van renpaarden die deelnemen aan wedstrijden;
- š een koerscommissaris mag tijdens de uitoefening van zijn mandaat niet gokken;
- š een koerscommissaris mag geen lid zijn van een renvereniging;
- š het college van koerscommissarissen van de VFP zal de koerscommissarissen op de wedstrijden aanstellen; deze commissarissen worden vergoed door de VFP, die de kosten verhaalt op de renverenigingen;
- š de koerscommissarissen sanctioneren op basis van een algemeen reglement of codex uitgevaardigd door de VFP. De VFP behandelt de beroepprocedures;
- š er moet maximale transparantie komen bij de bookmakers: enkel inzetten die gebeuren via een geïnformatiseerd systeem zijn toegelaten; de inzetten worden afgesloten door de starter, in relais met de verantwoordelijke koerscommissaris, bij het begin van de koers.

13. Onafgezien van de bevoegdheidsregels stimuleert de VFP de acties van de bevoegde organisaties inzake spelersbescherming door een samenwerkingsakkoord met de Kansspelcommissie.

14. De VFP is verantwoordelijk voor een strategie van promotie en communicatie. Hiervoor wordt een communicatiecel opgericht die een actieplan moet opstellen voor professionele communicatie.

15. De VFP is verantwoordelijk voor het stimuleren van het fokken van inlandse paarden:

- š in verhouding tot het beschikbare paardenbestand dient minimaal 30% van de koersen gereserveerd te worden voor de eigen (= inlands gefokte) paarden;
- š fokpremies mogen enkel naar de eigen (= inlands gefokte) paarden gaan.
- š er moeten publieke veilingen worden georganiseerd om de fokkers de gelegenheid te geven de paarden op de markt te brengen.

C. Renverenigingen

16. De renverenigingen moeten een vzw.-structuur aannemen. Transparantie, integriteit en managementdeskundigheid zijn essentiële elementen. De verenigingen werken op basis van een meerjaren businessplan, voeren een volledige boekhouding (overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17.7.1975), laten de rekeningen controleren door commissarissen plus een bedrijfsrevisor.

17. De renverenigingen zijn vergunninghouder voor het organiseren van de rennen en weddenschappen op de renbaan.

18. De renverenigingen mogen geen aandeelhouder zijn in en moeten volledig onafhankelijk zijn van wedkantoren of totalisator.

19. De renverenigingen zijn volledige openheid verschuldigd aan de VFP.

D. Financiën

20. De financiering van de sector moet hertekend worden. Het takssysteem en de bijdragen voor de sector moeten een uniform en niet-discriminatoire karakter hebben, moeten transparant en concurrentievriendelijk zijn en moeten voldoende commerciële ruimte geven.

21. De nieuwe taks wordt voor de drie actoren - de totalisator, de bookmakers en de turfkantoren - gelijkgesteld op 22% op de brutomarge (= omzet min uitkering aan de winnaars). Deze actoren hebben een spelingsruimte tussen minimaal 50 en maximaal 80% inzake uitkeringen aan de winnaars.

Terugvloei naar de sector

22. De bijdragen ter ondersteuning van de sector worden voor de totalisator, de bookmakers en de turfkantoren vastgelegd volgens hetzelfde principe. De VFP coördineert en controleert deze bijdragen en stort de bijdragen door aan de renverenigingen, mits een afhouding van 15% voor werkingskosten.

Totalisator

23. Onder coördinatie van de VFP wordt door de renverenigingen een aanbesteding uitgeschreven voor een nieuwe totalisator (organisatie weddenschappen op Belgische wedrennen). Met het oog op transparantie, harmonisatie en voldoende schaalgrootte organiseert deze nieuwe totalisator de weddenschappen zowel op de renbaan als buiten de renbaan.

24. De bruto marge van de weddenschappen op de renbaan via de totalisator gaat, na het doorstorten aan de VFP, in verhouding tot de omzet op deze renbaan terug naar de organiserende renvereniging.

25. In het lastenboek van de aanbesteding moet minimaal een ristornering naar de sector voorzien worden vergelijkbaar met het volgende systeem: een forfaitair geïndexeerd bedrag van 1.500.000 € per jaar; daarnaast 5% op de aangroei van de totale omzet van de totalisator verwezenlijkt buiten de renbaan.

26. De verdeling tussen de verschillende renverenigingen zoals voorzien in artikel 25. gebeurt in verhouding tot de globale omzet van de renverenigingen (= weddenschappen buiten de renbaan) tijdens het voorgaande jaar.

Bookmakers

27. De bijdrage van de bookmakers naar de sector bedraagt 7% op de omzet.

Turfkantoren

28. De turfkantoren verbinden er zich toe een bijdrage te ristorneren naar de sector van 5% op de omzet.

Verdeling van de ristorneringen

29. De bijdrage van de turfkantoren wordt in een verhouding 50/50 verdeeld tussen draf en galop. Na een periode van drie jaar wordt deze verhouding geëvalueerd op grond van objectieve criteria, waaronder de omzet per renvereniging.

30. Alle middelen die aan de renverenigingen worden geristorneerd moeten voor minstens 50% uitgekeerd worden als prijzengelden, conform de opgestelde businessplannen.

° ° °

BIJLAGE 2 :

Statistische informatie in verband met de vastgestelde rechten op paardenwedrennen
overgemaakt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting,
Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

VASTGESTELDE RECHTEN OP PAARDENWEDRENNEN VOOR HET VLAAMSE GEWEST :
 BEGROTINGSJAREN 1991 tot 2001 (in duizenden BEF).

AARD VAN DE WEDDENSCHAPPEN	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
a) die in het buitenland plaatsvinden	273.069	294.989	280.385	311.024	263.538	289.181	273.432	261.184	264.082	249.519	231.709
b) op wedrennen die in België plaatsvinden - onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	115.874	101.032	107.159	86.397	88.093	74.070	113.236	135.798	118.786	93.053	76.401
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	73.197	58.949	65.076	52.971	40.180	31.848	31.874	30.125	33.012	26.533	20.606
TOTALEN	462.140	454.970	452.620	450.392	391.811	395.099	418.542	427.107	415.880	369.105	328.716

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1991 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	1.817.363 6.484.795 1.956.053	15 % 10 % 11 %	273.069 648.967 215.166	273.069 - -	- 648.967 -	- - 215.166
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafnemings op bruto-bedrag van de ingezette sommen	526.701 113.627	22 % 20 %	115.874 22.725	115.874 -	- -	- 22.725
	Ingezette sommen	985.957	10 %	98.596	-	98.596	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	1.330.846 1.044 244.816	5,5 % 6 % 5 %	73.197 62 12.241	73.197 - -	- 62 -	- - 12.241
	Totaal			1.459.897	462.140	747.625	250.132

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1992 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	1	Grondslag van de belasting	2	Belastbare sommen	3	Belasting tarieven	4	5	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten			
									1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.	
									6	7	8	
Paardenrennen :												
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld		Ingezette sommen		1.966.591 7.105.994 2.179.036		15 % 10 % 11 %		294.989 710.599 239.694	294.989 - -	- 710.599 -	- - 239.694	
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden		Voorafnemings op bruto-bedrag van de ingezette sommen		459.236 102.962		22 % 20 %		101.032 20.592	101.032 -	- -	- 20.592	
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)		Ingezette sommen		770.849		10 %		77.085	-	77.085	-	
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)		Ingezette sommen		1.071.795 542 377.500		5,5 % 6 % 5 %		58.949 32 16.875	58.949 - -	- 32 -	- - 16.875	
		Totaal						1.519.847	454.970	787.716	277.161	

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1993 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	1.869.237 6.635.800 2.135.524	15 % 10 % 11 %	280.385 663.580 234.908	280.385 - -	- 663.580 -	- - 234.908
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafnemings op bruto-bedrag van de ingezette sommen	487.085 105.799	22 % 20 %	107.159 21.159	107.159 -	- -	- 21.159
	Ingezette sommen	796.557	10 %	79.656	-	79.656	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	1.183.204 1.352 90.616	5,5 % 6 % 5 %	65.076 81 4.531	65.076 - -	- 81 -	- - 4.531
	Totaal			1.456.535	452.620	743.317	260.598

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1994 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.073.490 6.452.403 2.119.753	15 % 10 % 11 %	311.024 645.240 233.173	311.024 - -	- 645.240 -	- - 233.173
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	392.715 94.591	22 % 20 %	86.397 18.918	86.397 -	- -	- 18.918
	Ingezette sommen	871.551	10 %	87.155	-	87.155	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	963.108 602 63.254	5,5 % 6 % 5 %	52.971 36 3.163	52.971 - -	- 36 -	- - 3.163
	Totaal			1.438.077	450.392	732.431	255.254

RESULTATEN VAN HET BEGOTINGSJAAR 1995 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	1.756.917 5.369.712 1.938.790	15 % 10 % 11 %	263.538 536.971 213.267	263.538 - -	- 536.971 -	- - 213.267
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	400.423 73.725	22 % 20 %	88.093 14.745	88.093 -	- -	- 14.745
	Ingezette sommen	591.953	10 %	59.195	-	59.195	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	730.557 709 -	5,5 % 6 % 5 %	40.180 43 -	40.180 - -	- 43 -	- - -
	Totaal			1.216.032	391.811	596.209	228.012

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1996 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	3.035.998 1.262.904 1.370.755 4.393.200	15 % 11 % 10,5 % 10 %	455.400 138.919 143.929 439.320	289.181 - - -	- 60.515 143.929 439.320	166.219 78.404
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	336.680 48.845	22 % 20 %	74.070 9.769	74.070 -	- -	- 9.769
	Ingezette sommen	419.760	10 %	41.976	-	41.976	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	579.056 1.427 -	5,5 % 6 % 5 %	31.848 86 -	31.848 - -	- 86 -	- - -
	Totaal			1.335.317	395.099	685.826	254.392

RESULTATEN VAN HET BEGOTINGSJAAR 1997 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	OmdelSint-Pietersleeuwing van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.784.886 2.803.208 1.500.000 2.283.367	15 % 11 % 10,5 % 10 %	417.733 308.353 157.500 228.337	273.432 - - -	- 215.471 157.500 228.337	144.301 92.882 - -
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	514.711 87.219	22 % 20 %	113.236 17.444	113.236 -	- -	- 17.444
	Ingezette sommen	543.861	10 %	54.386	-	54.386	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	579.534 3.310 -	5,5 % 6 % 5 %	31.874 199 -	31.874 - -	- 199 -	- - -
	Totaal			1.329.062	418.542	655.893	254.627

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1998 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.594.158 736.779 6.022.917	15 % 11 % 6 %	389.124 81.046 361.375	261.184 - -	- - 361.375	127.940 81.046
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	617.263 86.607	22 % 20 %	135.798 17.321	135.798 -	- -	- 17.321
	Ingezette sommen	471.852	10 %	47.185	-	47.185	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	547.726 470 -	5,5 % 6 % 5 %	30.125 28 -	30.125 - -	- 28 -	- - -
	Totaal			1.062.002	427.107	408.588	226.307

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 1999 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Ondeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.564.559 798.890 8.546.981	15 % 11 % 6 %	384.683 87.878 512.819	264.082 - -	- - 512.819	120.601 87.878
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafnemng op bruto-bedrag van de ingezette sommen	539.936 71.567	22 % 20 %	118.786 14.313	118.786 -	- -	- 14.313
	Ingezette sommen	471.614	10 %	47.161	-	47.161	-
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	600.223 671 -	5,5 % 6 % 5 %	33.012 40 -	33.012 - -	- 40 -	- - -
	Totaal			1.198.692	415.880	560.020	222.792

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 2000 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omde/Sint-Pietersleeuw van de vastgestelde rechten tussen de gewesten			
					1. Vlaams Gewest 6	2. Waals Gewest 7	3. Brussels Hfdgew. 8	
Paardenrennen :								
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.431.637 695.252 ?	15 % 11 % 6 %	364.746 76.478 -	249.519 - -	- - 559.529	115.227 76.478	
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden								
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	422.966 61.421	22 % 20 %	93.053 12.284	93.053 -	- -	- 12.284	
	Ingezette sommen	-	10 %	-	-	-	-	
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	482.426 768.753 -	5,5 % 6 % 5 %	25.533 46.125 -	26.533 - -	- 46.125 -	- - -	
	Totaal			618.219	369.105	605.654	203.989	

RESULTATEN VAN HET BEGROTINGSJAAR 2001 (IN DUIZENDEN BEF)

AARD VAN DE SPELEN EN DE WEDDENSCHAPPEN	Grondslag van de belasting	Belastbare sommen	Belasting tarieven	Bedrag van de vastgestelde rechten	Omdeling van de vastgestelde rechten tussen de gewesten		
					1. Vlaams Gewest	2. Waals Gewest	3. Brussels Hfdgew.
1	2	3	4	5	6	7	8
Paardenrennen :							
a) Weddenschappen op wedrennen die in het buitenland plaatsvinden en die door in België gevestigde agentschappen voor paardenwedrennen worden ingezameld	Ingezette sommen	2.211.579 1.825.478 2.403.144 1.372.790		331.737 200.802 252.330 137.279	231.709 - - -	124.651 252.330 137.279	100.028 76.151 - -
b) Weddenschappen op wedrennen die in België plaatsvinden							
- onderlinge weddenschappen (Renbanen en P.M.U.)	Voorafneming op bruto-bedrag van de ingezette sommen	347.275 42.764 205.025 - 201.433		76.401 8.553 22.553 - 20.143	76.401 - - - -	- - 22.553 - 20.143	- 8.553 - - -
- weddenschappen bij notering (Bookmakers)	Ingezette sommen	18.171 374.652		- - 1.817 20.606 -	- - - 20.606 -	- - 1.817 -	- - - - -
	Totaal			1.072.221	328.716	558.773	184.732